171

M. A. SABELLICI

CARMINA

DAVENTR. J. DE BREDA

1498.

G
62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

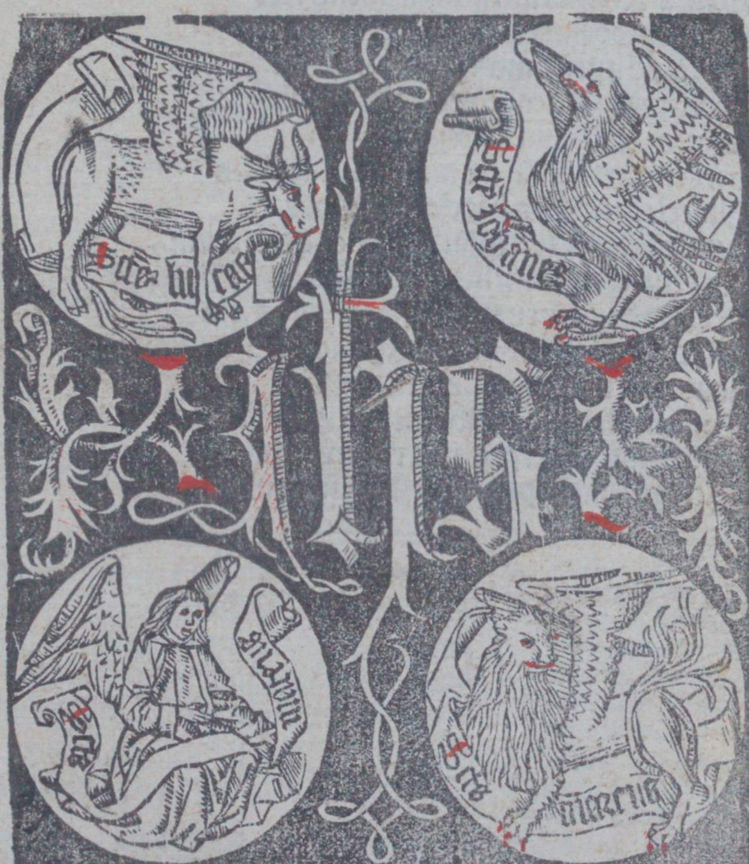
~~No 1446~~
171 G 62
CA. 1485

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Marci Antonii Sabellici car mina elegantiſſima de beata virgine Maria cum cõmentario Her manni torrentini.

Hermannus torrẽtinus iuuẽ tuti lrãrum ſtudioſę.

Quę cupis aonios latices haurire iuuentus
Daphneaqꝫ tuas cingere fronde comas
Aſt tibi non modicus vatum delectus habendus
Si proba ſi ſummo ſis placitura deo
Sunt etenim quidam quos non legiſſe profecto
Preſtiterit. quorum noxia muſa tibi eſt
Hi ſuut qui veneris turpiſſima crimina promunt
Sanea vel quorum ſpurca poeſis olet
Hos ⁊ ſi lepido niteant ſermone caueto
Flore ſub auricomo vipera dira latet
Qui vero grauiora canunt ⁊ caſta poetę
Hortor eos omni ſedulitate colas
Hos inter baptiſta micat marcuſqꝫ ſabellus
Ille celebrat epos. hic elegian amat.
Dignus vterqꝫ legi eſt ipſarum ⁊ pondere rerum
Luceqꝫ verborum ſiue nitore ſtili
Nunc elegos tibi iucundos proponimus: eia
Dulce dei matris diſce panegyricum
At locus obſcurus nequis te forte moretur
Commentariolos addimus ecce leues
Nemo ſed hos tentet genuino rodere dente
Scripti ſunt cupidis. non tibi liuor iners

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

M. Antonij Sabellici doctiſſimi viri ī laudē m̄ris dei ſp̄ v̄gis Marię Elegię pulcherrię

Elegia p̄ma in natalem diuę virginis

Virginis alma dies. tellus quā pontus et ęther
Laudat. ꝛ immenſi regia tota poli
Salue feſta dies cęleſtis conſcia partus
Virgineo ſalue digna puerpero
Venturam cecinere pij te carmine vates
Teqꝫ ſybillini non tacuere chori
At tibi naſcenti quāuis prenuncius iret
Splēdidior ſolito. lucifer ater erat
Iret ꝛ aurato coniunx titonia curru
Candidior cygnis. candidiorqꝫ niue
Fuſcior illa tñ viſa eſt. quis credere poſſit
Quamuis zelotypo ſit placitura viro
Clarius aſtrifero ſidus ſplendebat olympo
Cedere cui potuit phoebus ꝛ alma ſoror
Illius aduentum manes ſenſere profundi
Cerberus. ꝛ ſtygiam qui regit arte ratem
Cynthius oceano nitidum quum tolleret arē
Et matutinis ſurgeret actus equis
Vidit ꝛ inſolito radiantē lumine mundū
Numine non nullo ſenſit adeſſe diem
Quid cūctamur ait tātos ne morabimur ort⁹
Naſcere iam fas eſt. naſcere ſancta dies
Dixit et extremis ſubito ſe prodit ab indis
Cetera ſpectaſſes nil niſi ſplendor erat
Nō pluuios luxilla notos. boreā ve niualem
Sed molles zephyros ſenſit ꝛ ethelias
Credita nec cęlo eſt longis erroribus vlla
Dulcia ſed vernans carmina fudit auis

Elegia p̄mo p̄ducta dr carmē ꝯſtans ꝟſib⁹ hexametris ꝛ pentametris alternatī cōpoſitis. ab elegos gręco noīe quod luctum ſignificat: qm̄ h⁰ gñe carminis primum luctus ꝛ miſeria deſcribi ſolebant ſed deiñ quecūqꝫ materia. Pontus p̄prie eſt q̄dā ps maris circa thraciā. Sed accipitur gñaliter pro mari. Aether eſt p̄prie ſup̄mū elemētum ſcilicet ignis. Eſt em̄ gręcum a gręco ꝟbo ętho quod ē cremo. Ponitur ſepe pro cœlo. Ouidius. Sic habites terras ꝛ te deſideret ęther. Puerperiū eſt partus pueri vel ipſa proles p̄ta. Sibylla dr fœmina diuinās aut p̄phetans. Varro recēſet decem ſibyllas q̄ omēs de chriſto vaticinatę ſunt vt ait lactātius. Lucifer eſt ſtella matutia dr āt lucifer fuiſſe ater id ē obſcurus comparatiōe marię. Titonus laomedontis filius in oriente regnauit ꝛ fingitur eſſe maritus aurorę. Vñ titonia cōiunx ē aurora. Fuſcus eſt ſubniger. zelotip⁹ dr nimius amator formę ꝛ qui vxorem ſuam nimis diligit. Cerberus dr a poetis triceps canis inferorum ianitor. Cynthius apollo vel ſol dr a cyntho q̄ mons eſt in inſula delo. Not⁹ o curta eſt vent⁹ auſtralis. Pluuius. i. pluuialis. zephyrus aūt ventus occidentalis. Etheſię ſunt quidā venti aquilonis ardentiſſimo tp̄e eſtatis flantes cū ſol ingreſſus eſt ſignum leonis. Et dicuntur ab etos qd̄ eſt annus quia ſingulis annis eodem tempore flant

A ij

Perqꝫ diem nulli tentarunt bella leones
Nullaqꝫ montanis preda petita lupis
Perqꝫ diem tute iacuerunt littore phoce
Forſitan ⁊ ſtigiam non tulit vnda ratem
Pallidus inuiſis Orcus parſiſſet ⁊ vmbris
Parcere ſi poterat triſtior ille locus
Pulchra fuit mundo fulſit que prima recenti
Nempe dies. longe pulchrior vna tamen
Pendebant mites in apricis collibus vue
Strataqꝫ erant paſſim poma ſub arboribꝫ
Preſſerat erigones flagrantē cynthius aluū
Inſtabatqꝫ procul nec glacialis hyems
Libra diem tacitis equabat noctibus. ⁊ iam
Spirabat tepido miſſus ab axe notus
Verna fuit tamen illa dies. vernare putaſſes
Aequoreos fluctus. ethera rura. polos
Hec eſt illa tui ſacri lux conſcia partus
Anna parens. tante virginis anna parens
Felix cui ſ matri mater veneranda tonantis
Annuit ethereo ſuſpicienda throno
Illic maternos vultus miratur et vlnas
Atque ſe totiens ſuſtinuere manus
Natalem celebrate ſacrum garamātes ⁊ indi
Heſperie gades. ⁊ boreale ſolum
Hunc imenſa colat tellus. hunc pontꝰ ⁊ ether
Celeſtes mentes ſidereiqꝫ chori
Ipſe ego pampineo ſeruatis menſibus anno
Virginis ante aras maſcula thura dabo
Solemneqꝫ diem traducā carmīe ⁊ hymnis
Suſpendamqꝫ ſacro munera noſtra tholo
Immodicaſqꝫ p̄ces addam. da ꝟgo quotānis
Ipſa tuo vati myſtica ſacra coli
Tu vero eternum quotiens lux alma redibis
Sepius hoc vultu vel meliore nite

Phoce ſunt vituli marini q̄ in littore grauiſſimo ſomno dormiūt. virgilius. Sternūt ſe ſomno diuerſo i littore phoce. Orcus dr̄ infernꝰ aut etiam rector inferni id ē pluto Vmbra eſt qđ impedit ſolem ⁊ ponit̄ pro tenebris. ⁊ etiam pro animabus infernalibꝫ vt hic Apricꝰ. i. aptus ⁊ ſole gaudēs aut calidus Mitis capitur pro maturus Virgilius Sunt nobis mitia poma Erigone filia icarij q̄ dolore patris occiſi ſe peremit mutata in ſignū coeleſte qđ ꝟgo dr̄ Libra eſt hic ſignū celeſte Vernare ē more veris ſe habere id eſt letari florere canere Suſtinere ē portare vel ſupra ſe tenere qn̄qꝫ pati ſignificat Garamātes ſunt populus auſtralis in finibus libye Indi ſunt populus in p̄ncipio orientis Gades p̄laliter inſula ē in finibꝫ hiſpanie. que hiſpania dicit̄ heſperia ab heſpero ſtella occidentali Mens eſt ſpūs. vn̄ qn̄qꝫ ſignificat aīam humanam. qn̄qꝫ angelum vt hoc loco. qn̄qꝫ etiam deum. Nam vt definiunt philoſophi. deus ē mens vniuerſi Pampinus eſt frons aut foliuꝫ vitis Ergo pampineuꝫ annum hic intellige autumnum quo tempore vue ſunt mature. Maſcula thura ſunt rotundiora et albiora ⁊ odora magis Tholus eſt teſtudo templi. ⁊ quaſi ſcutum in medio tecti quo trabes ꝯnectuntur. ad quod etiam dona ſuſpendebantur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Regiam progeniē diuę virginis canit

Elegia ſecunda

Regia pgenies regis veneranda creatrix
Sidera cui parent tartareiqꝫ lacus
Natales regina tuos en tollere cantu
Aggredior. ceptis intemerata faue
Annue ꝛ ętern vℏ valeant pmeſſidos vndę.
Phocaicę laurus libetridumqꝫ chori
Tu cynoſura mihi medio dux certa pfundo
Montibus ꝛ ſiluis tu mihi fida comes
Sed quid regalē repetā ne ab origię gentem
At qui te ſancti progenuere patres
Prodit in exhauſtum ſeries immēſa laborem
Pauca ſequar. multum ſic q̃ꝫ gliſcet opus
Ille pius vates diuini carminis auctor
Ille ſenex gentis gloria prima tuę
Qui non ęquoreos fluctus ęliqꝫ meatus
Dura nec ęolij carceris imperia
Qui non magnanimos reges nō triſtia bella
Sed ſecreta poli prodidit eloquio
Celitus o quotiēs raptus ſup ęthera ſenſit
Unius ꝛ trini numem adeſſe dei
Ter veneranda trib⁹ quotiēs lux vna figuris
Eſt q̃ꝫ ſidereo viſa ſedere throno
Uirgineos partus ꝛ myſtica fata nepotis
Credibile eſt etiam tum didiciſſe ſenez
Cętera fatidico meditatus carmīa plectro
Creditur añ ipſam precinuiſſe diem
Huius idumeę poſt fatum conditor arę
Rege ſatus ſalomon regia ſceptra tulit
Nunc ſequitur Roboan. roboā trieteris abię
Qui ſubit ęthyopē contudit aſa ducem
Inde philiſteis ditiſſima regna tributis
Ille tenet cuius nomina pauit arabs
Mox videre ioram non mitia ſidera regem
Sidus ochozias triſtius inde tulit

Natalis ī ſinglari nūero ſcat dīē quo quis natus ē. vt ī ſupiore elegia. At natales plr ſunt pgenitores aut patres. Temerare ē violare. ğ intemerata dicit̄ iuiolata. Eternū valeāt. i. ſp abſint a me. qr eas non deſiderabo. Permeſſus l' pmeſſis idos ē fluui⁹ boetię fluēs ex helicone ꝛ muſis dicat⁹ Phocis eſt regio gręcię habens oppidum nomine delphi in quo templum celebre fuit appollis cui laurus ſacrata fuit A phocis fit adiectiū phocaicus. Libethrides dicunt muſę a libethro fōte magneſię. Cynoſura eſt minor vrſa id ē ſtella quam nautę obſeruant. Gliſco eſt id qđ creſco. Ille pius vates dauid itelligit. Eolus rex vētorum dicitur a poetis. Prodere ē manifeſtare. Numen ē maieſtas diuina ꝛ qñqꝫ ipſe deus. Thronos gręce ſedes aut ſoliū latie iterptat. Myſticus dr ſecret⁹ ꝛ diuinus. Myſtica fata nepotis. i. incarnatiōis chriſti myſterium. Idume fuit vrbs paleſtinę. In idume⁹ qđ poitur hic pro iudaicus. ꝛ ara. p tēplo. Trieteris gręce ſt trienniū latine. Azarex hierlm Ille tz itelligit ioſaphat regez cui arabes parebāt. Ioram ꝛ ochoſias qr deū nō colebāt occiſi ſunt mitē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Difficiles audax populi molitur habenas
   Que ruit ante ſacras ſanguinolenta fores
Hinc regit ille puer quē inter miſeranda ſuoꝝ
   Funera nutrices ſurripuere manus
Uictor amaſias ſcelerato ſanguine manes
   Uindicat ⁊ patris regia ſigna teret
Cui vix vna tribus luſtris acceſſerat etas
   Subſequitur fato deteriore puer
Inde ſubit ſacre poſuit qui limina porte
   Limina rhyphea candidiora niue
Magnꝰ achas hoſti pēas ſua ſacra relinqns
   Dat pro neglecta relligione ſyro
Imperat ille pius tēpli qui ſancta recluſit
   Limina ⁊ antiquos iuſſit adeſſe choros
Ditior hic creſo celebrat quem fabula lydo
   Ditior Ideo laomedonte fuit.
Te taciturus eram luci fabricator ⁊ are
   Sed venerāda domus me tacuiſſe vetat
Huic ſuccedit amon. cuius poſt fata. ioſias
   Regnat ⁊ in vanos concitat arma deos
Auertit magicos lucos euertit ⁊ aras
   Maioris faſſus numen adeſſe dei
Quid ioachim reliqſq₃ canā pꝰ triſtia regni
   Excidia illuſtris qui ſubiere viri
Fatidicos ne ſenes nū ⁊ carmia ſacra reuoluā
   Celicolumq₃ patrum ſancta miniſteria
Tu mihi virgo ſatis ſumma ad ꝓconia: ſiue
   Epica plectra magis: ſeu magis iſta placēt
Tu ſplēdor tu gētis honor tu ſumma tuoruȝ
   Gloria: ⁊ antiqui fama ſuprema laris.
Deniq₃ tu quicquid poterit ſuccurrere vati
   Ara tibi erecta eſt ad tua ſacra veni

Audax. intelligit͛ athalia mat͛ ochozie ꝙ filio mortuo regnū inuaſit ⁊ tādem ꝓpe tēplū necata ē. qm̄ filios regis occiderat. Sȝ ionas filꝰ ochozie ꝑ nutricē ereptus ā/no ſeptio ſue etatis rex ē creatꝰ ⁊ xl regni anno occiſus. Amaſias autē filꝰ eiꝰ necem priſyltus eſt. Manes. i. necē3 Puer hic ē ozias ꝙ regnare cœpit āno etatꝫ ſue. xvi Sȝ cū ꝓſumpſiſſet fungi officio ſacerdotali. a deo lepra ꝑcuſſus ē. Luſtꝝ ē quīquenniū. fatum ordinatio diuīa l͛ euētꝰ Hn̄ ſubit hic ē ioathaȝ rex ꝙ edificauit portā tēpli ſubliſſimā. Rhipheus dr̄ ſeptētrional͛ vel ſcythicꝰ a rhiphiſo qđ ē ṁo. Magnꝰ achas rex relīques ſua ſacra. i. cultū dei. dat pēas ſyro hoſti ſuo. i. patit͛ pēas victꝰ a ſyris. Ille pius. i. ezechias rex ꝙ tēplum dn̄i ab aliȷs clauſū reda pe/ruit ⁊ cultū diuinū reperauit. Croeſus rex lydie ditiſſimꝰ de ꝙ m̄lta ſcripſerūt poete. Laomedō rex troie pr̄ priami fuit Ideus. i. troianꝰ ab ida mōte troiano. Te taci/turꝰ manaſſem accipe ꝙ prī ꝯtrariꝰ idola coluit. Lucus ē nemꝰ idolo cō ſecratū. Ioſias rex optimus oīa idola ꝯfregit araſq₃ deſtruxit. Ioachim fuit vltimus rex hierl͛m cuius tꝑib₃ iudeoꝝ regnū deſtructū eſt ꝑ chaldeos. vrbe ⁊ tēplo crematis. Excidiū ē deſtructio l͛ euerſio. Fatidicus. i. ꝓpheticus ꝗſi fata dicēs. Epos grece. dr̄ carmē he/roicū. Hn̄ epicus a um. Epica plectra ſunt heroica carmia ꝙ ꝯſtāt verſib₃ hexametris in alicuius herois laudem ſcripta. Succurrere eſt in mentem venire

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Quo ritu ſit ad di
uę virgīs arā ſacrificandū. Elegia tercia

Vrite ꝟgineas circū diſponite lauros
Qua rudis hęc dominę tollitur ara meę
Ite inſtat ſolmne ſacrū ꝓperate miniſtri
Abſit ⁊ a votis vana ſuperſtitio
Haud quiſqꝫ añ aras aurata fronte iuuencū
Lanigeram ve mihi de grege ſiſtat ouem
Nō caper hic baccho viuax nō cerua dianę
Nō tibi phębe celer hic cadit ictus equus
Irrita ſacra vacent iā iam vacet irritus ille
Sacrorum ritus quem tenuiſtis aui
Proh fuor ille fuit. gaudēt nō ſanguīe quí nā
Ignorat cęli numina ſed precibus
Ter luſtratus aqua niueaqꝫ in veſte ſacerdos
Prodigus arcanis det pia tura focis
Stent pueri circum trepidi innupteqꝫ puellę
Perſpicuus certa virginitate chorus
Quē ſi forte iuuat feſtas ductare choreas
Nō premat intonſas candida vitta comas
Succincti niueas veſtes altaria circum
Virginis ętherę nomina magna vocent
Sacrificis nabatęa focis dēt tura miniſtri
Dent quoqꝫ coricij mollia fila croci
Stet matrona, pcul moneo, pcul īn reſiſtat
Quęcūqꝫ eſt primos paſſa puella thoros
Non florę ludicra paro. non orgia baccho
Mollia cecropię non paro ſacra deę
Sed quę pcipuos meruit geſtare triūphos
Perpetuumqꝫ decus virginitatis habet
Nō hanc laſciui motus riſus ve procaces
Sed ſyncera fides ⁊ pia tura mouent.
Hic voces iactare pias ad ſidera fas eſt
Exaudit iuſtas virgo vocata preces
Turicremas moneo venerabere virgīs aras
Protinus ⁊ tutum carpe viator iter

Laurus dr̄ ꝟginea eo ꝙ daphnę ꝟgo mutata ſit ī lauꝝ ſcd̄m fabulas Qua ponit̄ p aduerbi. Circū hic ē aduerbiū Superſtitio ē vana religio q̄ leꝫ habuere gētiles Veteres gētiles cornua bouis īmolādi deaurabāt vñ apd̄ ꝟgi. ait aſcani⁹ At ſtatuā añ aras au/rata fronte iuuēcuꝫ Iuuencus ē iuuenis bos. Bacchus habebat̄ de⁹ vini cui īmolabāt capꝝ q̄ vites rodere ſolet Diana dea venatiōis erat cui cerua īmolabat̄ vt equus phœbo ꝓpter aīalis illi⁹ velocitatē Rit⁹ ē mos aut ꝯſuetudo Irritus. i. vanus aut ñ ratus Luſtrare ē circuire Etiā purgare vt hic Intōſus. i. ñ tōſus. Altaria circū. i. circū altaria Nabath ea ē regio oriētal̄ ꝓpe arabiā. vñ poit̄ hic adiectiē p arabicus nā ī ſola arabia t⁹ naſcitur Corycū ē mōs cilicię vbi naſcit̄ optīum crocū Flora fuit gētilis dea cuius feſta meretricio more agebāt̄. Orgia ſt̄ ſacrificia l' feſta q̄cunqꝫ ſꝫ p̄cipue bacchi Cecropia dea fuit pallas cui mulieres agebāt nocturna ac turpia ſacrificia. Cecrops erat p̄mus rex athēaꝝ Iñ cecropius a theniēſis Laſciu⁹ ē petulās aut libidinoſus. procax paulo plusq̄ꝫ petulās Aras turicremas . i. in q̄bus tus cremat̄.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Hinc licet ꝛ typhis cõmittat carbaſa ventis
Non niſi mitificas ſentiet ethesias
Uota hic maturis pꝛo frugibꝯ annua ſiſtat.
Uinitoꝛ. ꝛ quiſquis vomere ſulcat humuꝫ
Hanc pꝛo fetura pecoꝛum tutela magiſtri
Pꝛo grege munificam rite litate deam
Hic pacem qui pacis amat leta ocia querat
Queritet ꝛ ſupplex hic ſibi pauper opem
Nõ niſi vocalis quãuis modo mutus abibit
Claudus eat celeri ceſſerit inde gradu
Audiet ꝛ ſurdus. fuit ꝛ qui lumine captus
Pꝛotinus aſpiciet faſſus adeſſe deam
Deniqꝫ q̇ſquis erit ſcãs qui aduenerit aras
Uirginis imploꝛet numina magna mee
Nos quater o liceat totis venerabimur ãnis
Quem de ceſpitibꝯ fecimus eſſe locum
Ceſpitibꝯ duris rudis hec mihi tollitur ara
Uiuere ſi fas eſt nil niſi marmoꝛ erit
Hic ꝛ mature pendent a ũ vitibus vue
At quũ decreſcit frigida rurſus hyems
Dulcibꝯ hic etiam ꝯnant quũ rura diebus
Et quum triticei preteriere dies
Supplicibꝯ votis ſtãtes adolebimus aras
Ignibus effundet garrula turba pꝛeces
Hic toto bona verba dñe dixiſſe iuuabit
Sepius ꝛ dominam ture litaſſe meam

Ad nazareth natale

ſolun uirginis Elegia qurata

Ic rogo phebeos q̃ pꝛima ſuſpicis oꝛtus
Naſcentis dñe conſcia terra mee
Illuxit quum leta dies q̃ua diua tonantis
Humano generi eſt ꝛ tibi nata parens
Que tibi ſigna dedit celum q̃ nuncius ether
Qualis erat ioachim regia parua ſenis
Hic quãuis nitido phebus pꝛodiret olimpo
Hic minoꝛ etherea lampade ſplẽdoꝛ erat

Tiphys fuit guberna toꝛ nauis iaſonis ꝛ argo nautaꝝ. Et ponit̃ ſepe p̱ nauta. De eteſijs ſup̃. Uinitoꝛ ẽ cultoꝛ vinee ꝟg. mature vinitoꝛ vue. Sulcus eſt foſſa aratri. Jñ ſulcare arare. Foeta eſt mlt̃iplicatio foetuũ. Nã foetus ẽ pullus aĩalis. Tutela ẽ cuſtodia l' defenſio. Litare ẽ ſacrificio placare. Uocalis dr̃ bonã vocẽ hñs. Ceſſerit. id eſt diſcedet. Captus lumĩe. i. cecus. Aduenerit aras. id ẽ venerit ad aras vir. Tyriam que aduenerit vrbẽ. Totis. i. ſingul'. Quat qꝛ q̃ttuoꝛ ſunt p̉ncipalia marie feſta in q̃tuoꝛ ãni tp̱ibꝯ de q̇bꝯ paulo pꝯ. Ceſpes ẽ fruſtũ terre q̃dratũ cũ ſuo gramĩe exciſũ. Hic ꝛ mature. ꝑt feſtũ natal' marie ĩ autũno. Et cũ de. ꝑt feſtũ purificatõis eiuſ dẽ in hyeme. Dulcibꝯ ꝛc. Intelligit̃ feſtũ ãnũtiationis in vere. At cũ. ꝛc. inuit feſtũ aſſumptiõis marie in eſtate. Adolere ẽ venerari vel colere vir. Flammis adolere penates. Significat etiã cremare ꝛ creſcere. Nazareth eſt oppidum ĩ galilea. patria marie virgis ꝛ chꝛiſti q̇ ꝓpterea dicitur nazarenus. Aether hic accipitur pꝛopꝛie. ſ. pꝛo elemento ſupꝛemo. Joachim fuit pr̃ marie ꝟginis maritꝯ ãne. Aetherea lãpade. i. in ſole

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Celeſtes circum cunabula parua miniſtri
Quot ſteterant trepido lucida turba pede
Quales p̄ua domus circū fundebat odores
Quis dabat arcanis mollia tura focis
Me tua diſſimula mihi gaudia. ſuſpicer an te
Cernere preſentes non meruiſſe deos:
O nimium felix telllus: tua ſi bona noris
Terrarum nulla es. maxima terra fores
Sic quoqꝫ quis neſcit delos tibi ceſſit ⁊ ida
Iſta licet vanos iactet ⁊ illa deos
Ceſſit ⁊ equoreis vndis circumflua cypros
Illuſtriſqꝫ ſamos. trinacriumqꝫ ſolum
Deniqꝫ quecunqꝫ eſt tellus cōmenta per orbē
Quos male pro ſuperis ture litaſtis aui
En age phebeos caſus ſcrutemur ⁊ ortus
Quaqꝫ fremens calido ſpirat ab axe notus
His quoqꝫ ripheas addas licet anxius arces
Nullus erit toto maior in orbe locus
Non mihi maior erit q̄ primos terra parētes
Reddidit humanum proditur vnde genus
Non natale ſolum. ponto quūz merſa iaceret
Omnia: q̄ui ſtruxit rexit ⁊ arte ratem
Non moyſi ſint ampla licet cunabula tanti
Primorumqꝫ trium tecta verenda patrum
Nō q̄ magnanimos reges magnoſqꝫ ꝓphetas
Nouit: idumei regia clara ſoli
Proſtratam bello tenuit te roma quid inde
Non valeam ſi non tunc q̄qꝫ maior eras
Iactet marte ſatos fratres regeſqꝫ ſuperbos
Oebaliumqꝫ addat ambitioſa numam
Quiqꝫ reos cedi iuſſit ſe conſule natos
Tāta fuit patrie gratia tantus honor

Cunabula ſunt cune id eſt lectuli puerorū ⁊ eſt nomē ſp plrale. Quot celeſtes miſtri q̄ ſunt lucida turba ſteterāt ⁊ cetera. Eſt em̄ appoſitio. Arcanus id ē ſecretus ⁊ fit ab arca qđ eſt ciſta. Diſſimulare ē occultare q̄ſi neſcias qđ noſti. Delos eſt inſula in egeo mari in qua nati ſunt phœb⁹ et phœbe id eſt apollo ⁊ diana. Ida ē mons crete inſule vbi natus eſt iuppiter. Atiaz ē mons troianus. Cypros eſt inſula in mari carpathio q̄ cō ſecrata erat veneri. Samos inſula eſt egei maris vbi iuno nata dicit᷑. Trinacrium ſolū eſt ſicilia inſula q̄ trinacria appellatur a trib⁹ acris id eſt montibus aut ꝓmontorijs ſuis. Ripheas arces. i. boreales vrbes. Phœbeos caſus. i. occidentales regiones. Prodere q̄nqꝫ ē dilatare ⁊ quaſi porro id eſt ꝓcul dare. ita hic accipit᷑. Qui ſtruxit id eſt noe q̄ fecit arcam tp̄e diluuij. Tāti id eſt tam ꝓcioſa. Trium patrū. i. patriarcharū ſcꝫ abraam iſaac et iacob. Idumei ſoli id eſt iudaice t̄re. Proſtratam ⁊c̄. Licet a romanis fueris bello deuicta. tamen etiam tunc eras maior vrbe victrice. Remus et romulus conditores ⁊ primi reges rome dicuntur fuiſſe filij martis ⁊ ilie. Numa fuit ſecundns rex romanorum qui fuit œbalius id eſt ſabinus. Ambitioſus id honoris cupidus. Quiqꝫ reos Iunius brutus primus conſul romanus filios ſuos occidi fecit eo q᷑ cum hoſtibus ſenſiſſent ⁊ de proditione egiſſent. Gratia id eſt amor.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Iactet ⁊ auſonium ſpreuit q̄ chlelia tybrim
Queq; fuit latię phama pudicicię
Et quē decepte plectentē crimina dextrę
Cernere magnanimus porſena nō potuit
Quiq; ſibi pontem paſſus poſt terga reuelli
Ipſa licet contra ſtaret ethruſca manus
Tercentum fabios aſſertoreſq; camillos
Nec quib; agnomen aphrica victa dedit
Non catulos decioſq; duos geīnoſq; catones
Non capitolini nomina magna laris
Nec taceat coſſum nec te marcelle relinquat
Non curios parcos fabriciumq; ſenem
Tollat ⁊ immenſum ſyllam marioſq; feroces
Pompeioſq; duos. cęſareamq; domum
Ipſę etiam tyrię tollant ſe laudibus arces
Iactet et ingentes punica terra duces
Neu ſileant gades. nec gens ſup̄ma britanni
Aruigarum fas eſt aruigarumq; vocent
Gallia ſi q̇d habet: ſi q̇d germania: laudent
Cantet ⁊ illuſtris gręcia docta viros

Chloelia virgo romana cū alijs obſes data porſenę regi romā obſidēti deceptis cuſtodibus tybrim tranauit ꝓpter qd̄ equeſtris ei ſtatua poſita fuit. Auſonius. i. italicus. Queq; fuit Lucretia romana per vim a filio regis ſtuprata. cū ſe apud maritum ac patrem excuſaſſȝ ſibi mortem cōciuit. Et quē ⁊c. Mutius ſceuola cum porſena rex thuſcię rhomam obſideret. in tētorium regis vt illū occideret ſolus iuit. Sed cū regē nō noſceret ac ſcribam ꝓ rege occidiſſet. tētus igni manuȝ ſuā impoſuit. Et rege admirāter q̇d ageret interrogāte. ait errorē manus ſe plectere. Quiq;. Horacius cocles irruētib; in vrbem ethruſcis ſolus in ponte reſtitit ⁊ donec poſt ſe pons diuelleretur hoſtes retinuit. Fabij erant nobiliſſimi romani quorum .ccc. geſſerunt bellum cum veientibus. a quibus tandem oēs occiſi ſunt per inſidias. Camillus nobilis romanus romā a gallis captā recuꝑauit. Aſſertor. i. liberator. Nec quib;. hic ſignificat duos ſcipiones q̇ ab aphrica a ſe deuicta vocati ſunt aphricani. Catuli fuerūt nobiles romani quorū vnus triumphauit de carthaginēſib;. Decij fuerūt duo cōſules romani. ſcȝ pater ⁊ filius. q̇ diuerſis bellis ꝓ republica ſe deuouerunt. i. morti trādiderūt. Catones erāt duo ſapientiſſimi romani. quorū prior dr̄ cato priſcus. vel cenſorius. Alter dr̄ ſtoycus vł vticenſis quia in vtica vrbe aphricę ſe occidit. Manlius cōſul romanus dictus ē capitolinus q2 capitoliū defendit cū a gallis prope captū fuiſſet. Capitoliū fuit arx ⁊ tēplū ⁊ curia vrbis romę. Vñ capitolinꝰ a um. Coſſus nobilis romanus tolumniū regē galloꝝ ſinglari certamie ſuꝑauit ⁊ opima ſpolia retulit. M. Marcellus cōſul romanus hanibalē vinci poſſe docuit. Quē cū multis in ꝓlijs viciſſȝ tādē ꝑ inſidias ab illo victꝰ ⁊ occiſus ē. Curius et fabricius cōſules romani cū pyrro rege epirotaꝝ ⁊ cū ſamnitib; egregie pugnauerūt illoſq; vicerūt. ſȝ tñ pauꝑes ⁊ ſobrij ſꝑ erāt. Sylla fuit nobił romanꝰ q̇ cōtra mariū cōſulē ⁊ eiꝰ fautores ciuile bellū crudeliſſime exercuit. Cęſareā domū. i. cęſares. ſ. Iuliū ⁊ Auguſtū. Tyrię arces. i. carthago vrbs aphricę cōdita a tyrijs id eſt ciuibus tyri vrbis phœnicę. Punica terra. i. carthaginēſis. Gades vrs̄ elegia p̄ma. Aruigarus fuit rex britānię tꝑib; domiciani cęſaris. cuiꝰ regis meminit Iuuenalis. Aut de temone britāno Excidet aruigarus. Britanni ſunt angli.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Arſacidūq3 gen⁹ memorent ꝛ ꝑlia parthi
Et ptholomeorū nobile ſtemma pharos
Clarioꝛ vna quidem terraq3 beatioꝛ omni
Naſcentis dominę conſcia terra meę
Tu bethleē ſummi regis veneranda creatrix
Crederis hoc ipm preterijſſe decus
Hāc primā immēſi celi fabricatoꝛ ꝛ orci
Factus homo mixto nomine preſſit humū
Hęc igit̄ regū regem tulit: illa parentem
Utraq3 terra ſuo clara puerperio
Iſta vel illa coli digna ē. ſit longioꝛ ętas
Sentiet alterutrū munera noſtra ſolum
Nunc age virgineo tellus memoꝛabilis oꝛtu
Suſcipe deuotę munera parua lyrę
Tu mentē metire tui nō munera vatis
Munera nō flectunt ſed pia coꝛda deos

De natali diue vir-

ginis ad illuſtres ſui ſeculi poetas. Elegia. v.

Natalem celebrare diem paro ꝟginis almę
Uirginis añ pium poſtq3 puerperium
Huc ꝑperate pij vates cantare periti
Luſtret honoꝛatum laurea ſancta caput
Ipſe ego virginęę factus modo villicus arę
Gramineos ſterno ſedulus ecce thoꝛos
Hic ſb pāpinea carmē meditabimur vmbra
Quā fons pſpicua leniter ambit aqua
Stant circū platani denſęq3 ex oꝛdine laur⁹
Ceſpitibus medio tollitur ara ſolo
Lux ſolemnis adeſt. iam dū ſubſellia fixi
Ite precoꝛ latij phama ſupma viri
Docte philelphe veni. fas ē p̄z optime cultam
Claudere ꝑ tanta virgine ſphoꝛtiadem

Arſaces fuit ꝑmus rex parthoꝝ vl' pſaꝝ vn̄ ſequētes reges oēs denominati ſunt arſacidę. Arſacidum ꝑ arſacidarum Ptholome⁹ fuit ꝑmus rex ęgypti poſt alexādꝝ magnū. a q̄ cęteri reges nomē ſumpſerūt Stemma ē coꝛonamētū vel ſeries Pharos ē qua inſula ęgypti circa alexādꝛiam vꝛbē ꝛ ponit̄ ꝑ ęgypto. Preterijſſe. i. excelluiſſe Hāc humū. id eſt bethleē Mixto noīe. i. deus ꝛ hō Hęc bethleē Illa nazareth Lōgioꝛ ętas. i. vita ſit mihi. Alterutrū ſolū ſentiet nrā munera. i. de vtraq3 vꝛbe carmia cōponā. Deuotus. i. dedit' vel pmiſſus Lyra ē id qd cythara. Un̄ poetę lyrici quę ſcripſerūt carmia ad cytharā canenda Metire id eſt attende. Metioꝛ iris. i. menſuro pondero vel conſidero.

Natalis nunc adiectiuū eſt nūc ſubſtantiū. Pius eſt bonus aut religioſus. Laurea id eſt coꝛona de lauro Luſtrz circumeat. Uillicus eſt cuſtos villę id eſt ruſticę domus. ſed hic accipit̄ pꝛo rectoꝛe vl' ſacerdote Sedulus diligēs Thorus eſt lectus non ſoluz in quo doꝛmit̄ ſed etiaz in quo ſedetur Meditabimur. i. exercebim⁹ Uirgi. Siluestrē tenui muſa3 ꝛc. Ambit. i. circuit Platan⁹ eſt arboꝛ patul' ramꝭ ꝛ latiſſimis folijs ſb q̄ vetes potabāt Subſellia ſtꝫ ſedilia minoꝛa Latiū ē ꝑs italię vbi roma Un̄ latin⁹ lati⁹ ꝛ latial' adiectiua Sphoꝛtias ē lib̄ frācıſci philelphi heroico carmie ſcpt⁹ de geſtis frāciſci ſphoꝛtię ducis mediolanēſ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Jmpfecta ſeni ne ſit ſua pheltria vatiꝭ
Ne ve ſabine tibi belgica bella more
Tu quoqꝫ ne ceſſa muſis comitate ſicanis
Panphormita tuę gloria trinacrię.
Huc pontanus eat. nec non mihi redditꝰ oris
Pannonię maior nomine calli machus
Phileticūqꝫ ſuū nihil hernica nimpha moreť
Nil verulana meum męnia ſulpitium
Huc volſcꝰ marſuſqꝫ adſit iuniorqꝫ catullꝰ
Adſit ꝛ arguti laureā pierij.
Nec decantati totiēs remorentur amores
Te mihi ſed cultam coſmice tende chelym
Calphurni pia muſa veni: tuqꝫ ipſe venito
Carbo ferox tanto conſpiciende choro
Dalmaticū cipicō. cupiduſqꝫ ħ plectra reqro
Cenomani multū ſobria cimbriaci
Tu pylade comitate tuo doctoqꝫ catullo
Corneli huc adſis. huc ꝛ alexis eat
Hec meus aurato teneat ſub ſellia plectro
Cynthius auſonię phama futura lyrę
Creticus argiuis adſit reuocatus ab oris
Et tibi qui fuerat cretice magne comes
Traſeo ſꝫ multos forſan ꝗs phama recōdit
Et quoꝝ nondum cognita muſa mihi eſt
At vos pieridum vates decus. ite vocati
Qui ſolemnis adeſt hunc celebrate diem
Qua ꝟgineo reſonēt mihi carmine ꝛ hymnis
Non niſi per laudes lux genialis eat
Jpſa ſui interea patris miranda creatrix
Aetherea gratos ſpectet ab arce choros

Pheltria liber eſt cuiuſdam poete. Belge ſunt gallorū pars intra ſcalden ꝛ ſequanam fluuios. hinc belgicus ca cuꝫ Antonius panhormita ſiculus poeta egregius Trinacria eſt ſicilia vrbs. Sicanis id eſt ſiculus Pontanus callimachus phileticus nomia ſunt poetaruꝫ Hernici ſunt populus cāpanię. Verulearuꝫ vrbs in latio. patria ſulpicij docti viri Antonius volſcus et petrus marſus ꝙ ciceronis officia explanauit docti viri fuere. marſi ꝛ volſci erāt populi cāpanię Pierius nomen poetę eſt ꝛ coſmicus itē Chelis ſignificat cytharam. Calphurnius et carbo ſunt poetaruꝫ nomina Cipicus fuit poeta ex dalmacia id eſt ſlauonia Cenomanus cimbriacus etiam poeta. Jtem cornelius qui pyladen ſcripſit ꝛ catullū vetuſtum poetaꝫ explanauit Alexis etiam poeta quidam. Plectrum ē quo ꝑcutiť cythara. a ꝟbo plecto qđ eſt percutio Auſonia diciť italia ab auſone vetuſto rege Jnde auſonius. Cynthius ꝛ creticus ſunt poetarum nomina. Argiuus id eſt grecus ab argo ciuitate grecię Ora eſt finis Muſa eſt carmē aut poetica dea carminis. Pierides dicuntur muſę a pierio monte in quo natę feruntur. vel a filiabus pieri quas cantu vicerunt. Genius eſt deus nature uel ipſa natura. Genialis ad genium pertinens vel voluptuoſus ꝛ iucundus. Juuenalis. Genialis agatur iſta dies. Hic tamen genialis lux pro natali die melius accipimus. Nam ꝛa gigno venit genius.

Illuſtreſq͞z viros nūc ꝑmū forte reuulſos
Fontibus aonijs ad ſua ſacra vocet
Et ſibi facundo meditari carmina plectro
Gaudeat ethereo conſpicienda throno
De virginitate eiuſdem

Elegia ſexta

Hactenus ecce tuos ꝟgo venerabilis ort⁹
Diximus ꝛ gentes nobile ſtēma tue
Virginitatis honos mirāda q͞z gl'a nunc me
Admonet. inceptum dirige vatis iter
Non leuis exiguo verſatur puluere currus
Fluctuat in tenui non mihi linter aqua
Planicies hinc vaſta iacet iacet īde ꝓfunduz
Siue paro terris pergere ſiue mari
At faueas nulluſq͞z meis moderetur habenis
Autumedō: tiphis nec regat ipſe ratem
Alter ꝛ autumedon medio certamine credar
Alter ꝛ in medijs te duce typhis aquis
Te ſine conatus fruſtra meditabimur omnes
Et ſine te nullus proderit vſq͞z labor
Preterea non ipſe mihi berecynthius atis
Auditur aut quales pauit adonis oues
Non bis raptus hilas. nō triſtia fata lycurgi
Vecta nec inſolitis hippodamia rotis
Deniq͞z non priſco decies cantata cothurno
Fabula. ſed mentem grandius vrget opus
Ardua res certe eſt vani non indiga phuci
Queq͞z velit plectro nobiliore frui
Quiſquis eñ regina tuas ꝯprendere laudes
Audeat ꝛ verſu premia magna ſequi
Ille etiam memoret motus ꝛ ſidera celi
Quam ꝟnante die pulrima vernat auis

Aonia ē regio grecie ſcꝫ
boetia in q̄ agai ꝑpe fōs
ē muſis dicat⁹ ꝗ fontib⁹
aonijs. i. ſtudijs poetic⁹
Reulſos. i. abſtractos
a ꝟbo reuello. Hacten⁹
ꝑt hucuſq͞z ꝛ pn̄t eē due
dcōes. ꝟ⁹. Hac celebra
ta tenus ſcō certamina
pri. Stēma grece coro
namentū dr̄ ꝛ ponit̄ ꝑ
ſtirpe ꝛ ſerie maioꝝ. Nō
leuis. ꝛc̄. currui ꝛ naui
poeta ꝯpat op⁹ ſuū. Nā
ſenſus ē. nō pua ē mate
ria quā aggredior. Exi
guo puluere. i. ꝑuo cāpo
Terris. i. ꝑ terras. Au
tumedon fuit auriga a
chillis ꝛ ꝑ q̊cunq͞z auri
ga ponit̄ ſicut typhis ꝑ
q̊cunq͞z rectore nauis ꝯ
q ps̄. Te duce. i. ſi tu
me adiuueris. Credar al
ter autumedō ꝛ alter ty
phis. i. tā bon⁹ rector e
ro q͞z bōi fuert̄ illi. Te ſi
ne. i. ſine te ē. n. anaſtro
phe. vſq͞z ꝑt ſꝑ. Atys pu
er phrygi⁹ amat⁹ a bere
cynthia. i. cybele q̄ mat̄
deū dr̄. Qui cū atys fidē
datā nō ꝑuaſſꝫ. in furo
rē ꝟ⁹ geitalia ſibi abſci
dit. Adonis adoleſcens
pulcherri⁹ fili⁹ cynare re
gis cypri ex myrrha fili
a. dilect⁹ veneri ꝛ tādem
necat⁹ ab apro. Hilas pu
er thiodomātꝭ fili⁹ ꝑmo
rapt⁹ ab hercule ſcđo a
niphis i aquā. Lycurg⁹
rex thracie ſacra bacchi contemnens. cum vites amputare vellet ſua crura ampu
tauit. Hippodamia filia enomai regis qui cum procis filie inſtituit currule certa
men. In quo multis victis pelops aurigam regis corrupit ꝛ ſic victor fuit. Lothur
nus eſt genus calceamenti quo tragoedi vtebantur. Unde pro tragoedo ponitur.
Phucus eſt color. Vernat. id eſt letatur.

Spirante noto.i. flãte auſtro. Cecropium ver .i.himetũ amenisſimuz montẽ attice.i. q̃ pluriẽ ſũt apes. Ordinis aſtã/tis.i.ãgeloꝝ. Chori ſu/ꝑ q̃s ipa terna lux.i.ſcã trinitas recũbit. Intel ligit ãgelos q̃ throni dicunt. Eliſijs campis.i. de libo inferoꝝ. Nã eliſiũ dicit locꝰ inferorum vbi ſci p̃res erãt. Numeroſe ſeraph.i.tu ordo ãgelorum q̃ ſeraphin appellantur. O fœlix ſcz virgo maria ꝛ p̄t eſſe aut ñtũs caſus aut vocatiꝰ. Fœlix idẽ eſt qđ beatꝰ. id eſt cõpos oĩs bõi. Vñ fœlicitas.ꝛ fœlicitare.i. facere fœlicem. Pignore.i.filio. Suſtinuere .i. tenuere vel portauerũt. Altrices.i.nutrices ab alo. Stygię aquę.i.inferi. Styx eſt palus apud inferos.a greco nomĩe ſtygnos qđ ẽ triſtis. Vñ ſtygiꝰ a um.i.ĩfernalis. Fœlix ꝓprie dr̄ is q̃ habet fœlicitatem. ſed qñq3 etiam qui dat fœlicitatem vt hic ꝛ apud virgilium. Sis bonus o fœlixq3 tuis. Maria cum eſſet trima id eſt trium annorum.a parentibus qui id vouerant allata eſt in templum illic manſura in obſequium domini. Virguncula id eſt parua virgo.

Quotlibyce ſpirãte noto glomerãt harenę
Et quot cecropiũ ver populantur apes
Plus tua ꝟginitas meruit q̃3 grata tonãti.
Ordinis adſtantis ſancta miniſteria
Et plus quã quos ipſa ſuꝑ lux trina recũbit
Celitibus cunctis nomina grata chori
Non tm̃ numeroſe ſeraph meruiſſe putaris
Deniq3 non reliqui tam meruere chori
Quẽ non elyſijs repetitus clamor ab aruis
Quẽ non mille patꝝ cõminuere preces
Virginitas hęc ſola poli ſecreta tenentem
Creditur in terras elicuiſſe deum
O felix nimium felix. quẽ non capit orbis
In tua ſe fudit viſcera factus homo
O nimiũ felix.celos qui ꝛ cuncta creauit
Lactaſti tanto pignore digna parens
O nimiũ felix.dextra ſua regna tenẽtem
Altrices cuius ſuſtinuere manus
Te celũ te terra colit te pontus ꝛ ęther
Forſitan ꝛ ſtygię te venerantur aquę
Sis felix quotiẽſq3 p̄cor reuocabere vati
Protinus huc adſis delitioſa tuo

De preſentatõe virginis ad templum

Elegia ſeptima

Venerat alma dies qua te pia vota mariti
Soluere cęlicolis fas erat anna tui
Exierat teneris iã dum virguncula cunis
Ibat ꝛ intrepido pergere docta gradu
O quales voces q̃3 dulcia verba parenti
Reddidit arcano blanda puella ſono
Tanta q̃dem nõ talis erat cũ viſa ꝑ annos
Poſſe capi ꝯbalio fertur amata numę

Edo ſignificat emitto.quaſi extra do.vt edo vocem.edo librum.edo puerum. Numa rex ſecundus romanorum inſtituit virgines veſtales.i.veſtam colentes.q̃ capiebãtur.i.eligebantur a pontifice in tenera ętate.ꝛ vocabantur amatę. Dicebat em̃ pontifex. Ego te amata capio.i.eligo ſacerdotulam veſtę.

Bratus vterqꝫ parẽs ad limĩa ſacra tonantis
Limina ryphea candidoꝛia niue
Suppliciter niuea ſtabatqꝫ in veſte ſacerdos
Ante fores gratum conſtituiſtis onus
Candida veſtis erat p̄cinctaqꝫ tp̱a lauro
Cetera virgineum non decuere caput
Sic vtriuſqꝫ manu tẽplis illata parentum
Cõſtitit ante ipſum p̱ua miniſtra tholum
Bratius hoc quando p̱ductuꝫ mun⁹ ad aras
Quando dari potuit victima tanta deo
Pluris p̱ua fuit virgo. mactare parati
Ante aras natum q̃ꝫ ſenis obſequium
Quã noua queꝫ p̄m⁹ libauit dona ſacerdos
Quam populi ſanctę deniqꝫ primitię
In populũ hic oculos rex ſatoꝛ ipſe retoꝛſit
Cepit ꝛ in melius vertere conſilia
Sperari cępta eſt miſero concoꝛdia mundo
Senſerũt manes pꝛoximа fata pij
Nec era t illa pijs totiẽs repetita ꝓphetis
Exemptura ſua virginitate nefas
Quicq̃d p̄ma parẽs moꝛtalib⁹ abſtulit vna
Virginitas tanti reſtituiſſe fuit
Intermiſſa mouẽt q̃d te cõmertia natę
Quid dederis neſcis ne moueare parẽs
Quod nõ vis auri totus ve redemerit oꝛbis
Quã das pꝛo populo ſola puella poteſt
Hinc erit ille nepos inſonti ſanguine q̃ te
Humanũqꝫ velit reſtituiſſe genus
Hoꝛridus immẽſi trepidet quẽ ianitoꝛ oꝛci
Pꝛoꝛſus ꝛ inferne nauita triſtis aquę
Purget ꝛ elyſios cãpos clauſtriſqꝫ refractis
Emergat qui auras victoꝛ ad ęthereas

Riphea. i. ſcythica ſup̄ Bratum onus. i. mariã Conſtituiſtis ſcꝫ o pa'/rentes Veſtis. ſ. marię Tempoꝛa. i. partes capitis Tholus gręce teſtudo latine ſed pro alta rijponitur De hoc etiã ſuperius dictum Quando pꝛoductum eſt ad a/ras munus grati⁹ hoc munere. id eſt maria.
Parua virgo fuit plu/ris. id eſt precioſioꝛ aut gratioꝛ. q̃ꝫ obſequiuꝫ ſenis id eſt abꝛahe parati mactare natuꝫ ad aras Pꝛimus ſacerdos fuit melchiſedech aut ſi de iudeis accipias. aaron frater moyſi. Libare ẽ guſtare ꝛ offerre Pꝛimitię ſunt pꝛimi fructus õnium rerum Populi iudaici Satoꝛ. id eſt creatoꝛ. Retoꝛſit. id eſt reflexit Concoꝛdia id eſt miſericoꝛdia dei vł recon/ciſiliatio Manes ſunt ĩferi hoc eſt nunc demo/nes nunc aĩę infernales fata. i. tp̱a liberationis ſuę. Exemptura. i. ablatura a verbo eximo exemi exemptum quod ſignificat extraho ł libero Parens o anna quid ĩtermiſſa commertia natę mouent te. id eſt quid doles abſẽtiam filię.
Commercium eſt ſocietas in mercibus vel mercatura. ꝛ ponitur pro conſoꝛtio vt hic. Intermiſſa. id eſt relicta. Ne moueare. id eſt ne turberis. Vis id eſt copia vel multitudo. Redeme/rit. id eſt redimere poſſit. Hinc. ex hac filia tua Ianitoꝛ oꝛci eſt cerberus de quo circa pꝛincipium. Nauita. id eſt charon qui a poetis fingitur traducere animas defunctoꝛum p̱ acherontem fluuium.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

O felix cuicunqꝫ datum ſuffuſa rubore
Cernere preſentis virginis ora |meę
Indolis o qualis ſpecies. q̃ꝫ clara futurę
Induerat vultus ſigna pudicicię.
Non ſata mortali. cęlo demiſſa videri
Hic pudor hęc pietas hic decor oris erat
Virginibꝫ ſubducta loco penetrale ſubiuit
In medio talis conſpicienda choro
Qualis nocte cadens ꝓma inter ſidera veſper
Inter hamadryades delia qualis erat
Tu veneranda parēs cū ꝯiuge parua reuiſis
Limina iam voti liber vterqꝫ ſui

De miniſterio ꝟginis ad aram in tēplo

Elegia octaua

Icite ſdumeę vrā eſt nam phama puellę
Nū paleſtini plus meruere foci
Nū magis licuit ſuperos ſperare ſecundos
Quando fuit tantus relligionis honor.
Quam dn̄ę quū dextra meę geſtabat acerram
Placabatqꝫ ſuos ꝑua miniſtra lares
Dicite demiſſo ꝑperat dum ſingula vultu
Virgineo qualis ſedit in ore rubor
Numqꝫ ilaris non męſta fuit. ꝑ cętera nonne.
Numinis omne fuit omen in alloquio
Quid totiens veſtę fauū penetrale vetuſtas
Veſtalemqꝫ refert ambitioſa chorum
Integritas ſeruata metu nō grata miſtris
Sed patrię ritus relligionis erat
Hinc pudor inde metus ſperataqꝫ ꝟbera ſeuī
Pontificis: veſtę ſi periere foci
Terrebatqꝫ ſpecus collinę proxima portę
Non niſi pollutis cognita virginibus

Indoles eſt natura vł naturalis vis. ſed tñ de vitio etiam dicit᷑. Videri. i. videbat᷑. nā infinitiuus pro preterito ipſcō indicati ponit᷑ ſepe. Hic. i. talis. Subducta id ē abducta. Subiuit itrauit. Penetrale vel penetral eſt locus ſecret⁹ vel clauſus ſedibꝫ. Choro. ſ. ꝟginū. Veſper eſt ſtella veſꝑtīa quę ꝛ veſperugo ꝛ heſperus appellatur. Hamadriades ſunt poeticę nymphę arborum vel ſiluaꝝ q̃ ꝛ dryades dicunt᷑. Delia eſt diana aut luna vt ſup̄. Liber voti. i. liberat⁹ a voto iā ſoluto. Idumeę puellę. i. ꝟgīes iudaicę. Nā illas alloquitur quę cū maria erant in templo. Paleſtini foci. i. altaria templi ſalomonis. quia in altaribꝫ erat foc⁹. i. ignis. Plus meruere. i. acceptiores deo fuerūt. Acerra eſt turibulū vel vas in quo thus eſt. Lares apud veteres quidā dij putabantur domeſtici. Ergo lares. i. deos. Properat. i. maria ꝑficit. Demiſſo. i. humili ꝛ inclinato. Omen eſt p̄ſagium ex alicuius ore ꝛ ſermone ſumptū. Veſta filia ſaturni ꝛ opis dea ꝟginitatis habita quam aeneas de troia ī latium attulit. Hec romę ſumme colebatur cui deputate erant ſex virgines quę veſtales dicebantur ꝛ perpetuū ignem ſeruabant qui ſi fuiſſet extinctus grauiter puniebantur. Et ſi qua fuiſſet violata. defodiebatur viua. Nam circa portam collinam ſpecus erat in quod corrupta demittabatur. Sperata. i. formidata. Nā ſperare pro timere ponitur. Virgilius. Hunc ego ſi tantū potui ſperare dolorem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Virgineũ nũq̃ʒ ſpargi mea virgo cruorem
Viderat aut terris inuida membra tegi
Virginitas ſed grata fuit quã parua tonanti
Vouerat: ⁊ ſanctę norma pudicicię
Nõ meruit ſed ſi talem ſortita miniſtram
Veſta foret patruʒ vana ſuperſtitio
Credibile eſt vix ſena deę ſat luſtra fuiſſe
Emeritaqʒ manu ſe voluiſſe coli
Pro populo ſola hęc faciat ꝑmittite magni
Pontifices: ſanctis det pia tura focis
Voſqʒ paleſtinę templi tutela puellę
Fundite deuotas dum facit illa preces
Cuius dextra magis poterit flexiſſe tonanteʒ
Aut quę venturo gratior eſſe manus
Quã totiens qua ſe geſtandũ deſtinet aut quę
Optet ab ęthereo culmine lapſus: ali
Tu q̃qʒ magna roga q̇d em̃ tibi ꝟgo negatuʒ
Ille velit cui ſis ſępe vocanda parens
At te humilẽ ꝑuãqʒ geris minimãqʒ miſtrã
Credis ⁊ in tanto te nihil eſſe choro
Cunctarum tu iuſſa facis dictataqʒ ſacra
Bisqʒ die obſequiuꝫ terqʒ operata piuʒ
Lõgeuęqʒ frequẽs adſtas ſtudioſa magiſtrę
Deceſſura pio non niſi iuſſa loco
Synaicas leges ⁊ fata ꝓphetica diſcis
Virginea ſortis nuncia fata tuę
Proh quotiens tantam matrẽ mirata p̄caris
O venias oculis conſpicienda meis
Virgo ſup̄ma veni miſeri ſpes vnica mundi
Ante tuos liceat procubuiſſe pedes
Figere pręteṫę detur precor oſcula plantę
Et tua ſi non ſim ſeruula credar ego
Sed q̇d ais cuiuſue cupis dic ſerua videri
Cuius ad optatos procubuiſſe pedes

Veſtales virgines co/gebantur metu mor/tis ſeruare pudiciciam. At maria non coacte ſʒ ſua ſponte fuit caſtiſſi/ma. ⁊ nunq̃ʒ viderat ꝟ/gineum cruorem ſpargi id eſt virginem corrup/tam necari. Parua id ē cum eſſet parua Nõ meruit. Ordo ⁊ ſenſus eſt Veſta quę fuit vana ſuperſtitio patrum id ē veterum. Nõ meruit ſortiri .i. acquirere talem miniſtrã ſcʒ mariã. ſʒ ſi foret ſortita .i. ſi fuiſſet a/depta talẽ miniſtrã credibile eſt ſena luſtra vix ſatis fuiſſe deę .i. tunc veſta nõ fuiſſet cõtẽta miniſterio .xxx. annoꝝ ſed credibile ē ſe voluiſſe coli emerita manu id ē ab antiqua ꝟgine ¶ Nota q̃ ꝟgies veſtales coge/bant in ꝟgitate miſtrare veſte ãnis .xxx. ⁊ po/ſtea licebat eis nubere. Sʒ mariã d̄t poeta nõ dimiſiſſʒ a ſe veſta poſt annũ triceſimũ ſʒ ſp̄ eã ſeruaſſʒ Emeriti ſunt ſenes q̇ ãpli⁹ nõ coguntur merere .i. militare Faci/at .i. ſacrificet vt ſ̄ Tutela .i. cuſtodia ł̄ cuſtodes Quã ſ. illa manus q̃ deus deſtinet id eſt ſtatuit Pio loco id ē ab altari. Leges ſynaicas id ē datas a deo in mõte ſynai Diſcis ꝓphetica fata .i. oracula prophetarum nuncia tuę virgineę ſortis id eſt quę de te erant ſcripta. Proh id eſt o. Tantam matrem ſcilicet dei. Virgo ſuprema id eſt ſumma. Pre/tentę id eſt extentę. Si id eſt q̃uis. Credar ſcilicet eſſe ſeruula. Sed quid. poeta mariam alloquitur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Si neſcis tu illa es ꝟgo q̄ miſſus olympo
Naſcitur intacta virginitate puer
Eia age ⁊ exacto gemino tua ꝑmia luſtro
Premia momētū grande ſalutis habe

De apparatu virginei triūphi. ⁊ i ꝑmis de ipi⁹ curr⁹ oꝛnatu.

Ceſſit iexpleti tādē poſſeſſoꝛ auerni (gia.ix
Et qua victoꝛ erat hac q̄q3 parte iacet
Ducite laurigeros huc tēpli ad limīa currus
Sit victrice nihil pompa futura minoꝛ
Aure⁹ axis erit temo aure⁹. oꝛnet eburnas.
Stellataſq3 decet pluria gēma rotas
Hic carchedoniī radiēt opaliq3 rubētes
Aſſimilis viridi tuq3 ſmaragde freto
Chryſolitō dur⁹q3 adamas tereteſq3 cylidri
Et quod q̄renti dat tibi cythis arabs
Acopis ⁊ quōdam ꝑcio ſpectatus achates
Fortis alectoꝛię gallaicoſq3 duplex
Multicoloꝛ mitrax nec nō ⁊ cādidus ion
Baſidas ⁊ venis pulcher apiſte tuis
Splēdeat hic arabe3 q̄cq̄d miſiſtis ⁊ indi
Atq3 laboratū cętera ſpiret ebur
Atq3 duplex rerū ſeries. viuiſcere quarum
Altera credatur nobilioꝛe manu
Altera nō notis rudius celata figuris
Perſpicuumq3 tamē relligionis opus
Hic ſpectare noui liceat ꝑmoꝛdia mundi
Ut terras rerum cōdat ⁊ aſtra parens
Iuſſus ⁊ elatas ſedes ſibi vendicet ignis
Aer vt in medio perſtet ⁊ vnda loco

Exacto luſtro .i. ꝑacto quinquēnio .nam luſtꝝ eſt tempus quinq3 ānorum. Momentum id ē motus vel breuitas

Ceſſit id eſt victus ē aut diſceſſit. Inexpleti id eſt nō explebilis. Popa eſt apparatus ⁊ oꝛnata proceſſio. Temo ē lignū in curru ad quod equi trahūt. Carchedonius eſt lapis precioſus trāſlucens ⁊ ardens ⁊ ē ſpēs carbunculi. Opal⁹ eſt lapis ꝑcioſiſſim⁹ habēs ignē carbūculi. purpuram amethyſti ⁊ virorē ſmaragdi. Chryſolit⁹ ē lapis aureis lineis. Adamas lap̄ ꝑcioſus et duriſſimus q̄ vulgo diamas dr̄. Cylindri ſūt lapilli teretes ⁊ oblōgi. Cythis eſt inſula circa arabiam vbi inuenitur lapis ꝑcioſus ⁊ viridis quę topazi⁹ dicit̄. Achates ē lapis dict⁹ ab achatę fluuio ſicilię. Acopis eſt gēma nitro ſimilis ⁊ aureis guttis ſtellata. Alectoꝛię lapillus ſimilis criſtallo repertus in vētriculis gallinaceorū qui robur dare geſtanti fert̄. Galaicos eſt lapis precioſus argēteo nitoꝛe qui ſemꝑ inuenit̄ duplex aut triplex. Mitrax eſt lapis multicoloꝛ qui contra ſolem varie refulget. Ion eſt lapis indicus coloꝛem violę habens. Baſidas gemma coloꝛis oloꝛini quaſi floꝛibus ſparſa. Apiſtus gemma nigra venis rubentibus diſtincta quę igni calefacta caloꝛem tenet diebus ſeptem. Ebur laboꝛatum id eſt laboꝛioſe ſculptuꝫ. Spiret id eſt ſpirare videatur ꝑ cętera loca. Altera ſc3 ſeries. Nobilioꝛe manu id eſt artificio. Rudius id eſt non clare. Celata .id eſt ſculpta. Hic id eſt in prioꝛe ſerie. Ut id eſt q̄liter. Elatas id eſt altas. Uendicare eſt aſſumere ꝑ ſuo. vt hūc libꝝ vēdico mihi

Utqȝ nouis errēt ſiluis aīalia. primus
Utqȝ parens ſtupido corꝑe ſurgat humo
Hic male cōtacti ſpectētur crimina ligni
Et nece fraterna commaculata manus
Exilio damnata domꝰ tumidiſqȝ ſub vndis
Obrutus: vt quondam maximꝰ orb erat
Arca vetus rectorqȝ ſenex ſoboleſqȝ ſub illa
Et modo victricis nobile ſtemma domus
Obſequiumqȝ ſeni prolē mactare parātis
Et pueri inſontis myſtica venditio
Nec procul aſſurgāt diuini culmina templi
Veſtaqȝ cū populis prelia finitimis
Niliacus carcer: deſerta exrata fameſqȝ
Non niſi diuino contolerata cibo
Diuiſumqȝ fretū nec nō remeātibus vndis
Spectētur pharię quę periere manus
Igneus ille rubus moyſes quē viderat: ⁊ quę
Pumice percuſſo proſiluiſtis aquę
Deniqȝ ſynaicę leges. reparataqȝ regna
Pontifices templi: virgineuſqȝ chorus
Se quoqȝ ꝑmixtam virgo galilęa miniſtris
Cernat ⁊ arcanos ſępe adolere focos
Parte alia mirāda q̄dem ſint multa nec ipſi
Intellecta nouis condita imaginibus
Hic miretur vti ſinuoſis nuncius alis
Portet ab ęthereo culmine miſſus aue
Inſcia vt aſpectu titubet ꝟguncula ꝑmo
Tradat vt edoctas ad pia fata manus
Atqȝ eadē ꝑgnantis vti montana ſororis
Viſat vt optatum gētibus ędat onus
Spectent̄ pueri inſontes infanda tyranni
Imperia. ⁊ domini nuncia ſtella ſui

Crimina ligni id ē peccatum cōmiſſum ꝑ adā eſu pomi vetiti. Et nece ⁊c. id ē ꝙ cayn occidit abel frēm ſuum. Domus ſcȝ cayn. Rector. i. noe. Soboles id eſt filij noe ſcȝ ſem. cham. Iaphet. Sub illa ſcȝ arca. Nobile ſtemma domus modo victricis id eſt catalogus filiorum ⁊ poſterorum noe qui legit̄ geneſis. x. Obſequium ſenis id ē obediētia abrahę parati vnicū filium mactare ad iuſſuȝ dei. Pueri inſontis. id eſt ioſeph filij iacob. Finitimi ſunt ꝓpinqui finibus. Niliacus id eſt ęgyptiacus quia nilus eſt fluuius ęgypti. Carcer id eſt ſeruitus qua iudei grauabantur ab ęgyptiorum rege. Diuino cibo id eſt manna quod in deſerto manducauerunt iudęi annis. xl. Contolerata id eſt ſuſtentata. Pharię manus id eſt exercitus ęgyptiorū qui ſubmerſus fuit. Pumex eſt lapis cauernoſus ⁊ leuis quo politur aliquid. Regna ſcȝ iudęorum. Virgo galilęa id eſt maria. Adolere focos id eſt miniſtrare ad altaria. Parte alia ſcȝ picturę. Condita id eſt formata. Miretur ſcȝ ipſa maria. Vti id eſt quomodo. Nuncius id eſt angelus gabriel. Aue id eſt ſalutationem. ſcȝ Aue gratia plena. Sinuoſus dicit̄ plenus ſinibꝫ. i. curuitatibus aut flexuris. Nam ſinus eſt curuitas ⁊ flexura. Titubare eſt trepidare vel tremere lingua vel pedibus. Aſpectu ſcȝ angeli. Tradat manus. id eſt det aſſenſum. Ad pia fata. i. ad ꝟbum angeli. Eadē ſcȝ virgo. Sororis id eſt eliſabeth. Edat onus id eſt pariat filium Ieſum. Tyranni ſcilicet herodis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Utq̨ trib⁹ plata magis ſint munera ⁊ ipſum
Monſtratum cęlo tutius effugium
Auctorem texere ſuum deſerta canopi
Concidit in matris plurima palma manus
Fatidicuſq̨ ſenex reſerans ſua fata. relatus
More patrum rurſus in ſua tēpla puer
Regis ſancta cohors ⁊ publica ꝟba ſalutis
Et data biſſenis dogmata diſcipulis
Obuius vt matri ſtygio ſit victor ab orco
Horteturq̨ palam terq̨ quaterq̨ ſuos
Deniq̨ vt ad ſupos ſcādat rediturus ad ipm̄
Ultima poſt mundi ſecula iudicium
Ipſa licet media miretur ſingula pompa
Tale decus rerum neſciat eſſe ſuum
Ornet ⁊ eoi currus faſtigia laurus
Laurus perſpicuę virginitatis honor
Candida vela duo preſtent ſup aureus illis
Ales erit cuius funere nouit arabs
Nō niuei iungentur equi: nō deniq̨ tigres
Sub iuga ſed caſti monocerotes eant
¶ Apparat⁹ ⁊ ꝓceſſus ꝟgial' triūphi
Cande triūphales virgo cāneia currus
Pro forib⁹ templi pompa ꝑata tibi eſt
Iam dudū captiua phalanx p̄cedere cępit
Poſt humeros ſeuas turba reuicta man⁹
Preceſſit ſuperis inuiſa ſuperbia. cuius
In ſua conſurgit cornua torua caput
Infenſę comes eſt infenſior ira ſorori
Pergit inexpletę pallor auaricię
Liuida cura ſubit nec nō damnata perenni
Torpori facies horrida deſidię
Cōſequit̄ veneris ſpecies lutulēta nefandę
Formaq̨ damnoſę luxurioſa gulę
Ocia fęda ſimul: ſimul eſt q̄q̨ viſa voluptas

Ut id eſt quō. Effugiū id eſt fuga ioſeph cū maria in egiptū. Canopus eſt vrbs egipti q̄ nūc damiata dr̄. Ponit̄ hic et ſępe pro egipto. Senex ſcȝ ſimeon. Caſſiodorus ait arborē medicā in egipto ramos inclinaſſe et chriſtū adoraſſe. Regis ſcā cohors id eſt multitudo in chriſtuȝ credēs. Uerba ſalutis id eſt p̄dicatio. Dogma id ē inſtitutio vl' decretū. Ter quaterq̨. i. ſępe. Ipſa. ſ. maria. Singula ſcȝ picta. Suū id eſt ad ſe ꝑtinere. Eoi currus id eſt orıētalis ī quo maria triumphet. Faſtigium eſt ſummitas. Aureus ales id eſt phoenix auis vnica in arabia circa collū aurea. reliquo corpore purpurea q̄ poſt ſexcentos vitę ſuę ānos niduȝ ſibi facit ex odorib⁹ q̄b⁹ in morit̄. ⁊ ex eius reliquijs renaſcit̄. Bacch⁹ in triumpho tigres habuit. romani vero candidos equos. Monoceros eſt aīal qđ latine dr̄ vnicornis. q̄a in media fronte habet cornu duū cubitorum. vt Plinius ait. Eunt ſub inga id ē trahant currum hunc. Canna eſt oppiduȝ in iudęa. vnde virgo tanneia id ē iudaica ſcilicet maria. Phalanx dicitur exercitus. Infenſus id eſt valde iratus. Sorori id eſt ſuperbię. Liuida cura. id eſt inuidia. Nam liuidus eſt id quod inuidus. Deſidię. id eſt pigricię. Lutulentus dicitur ſordidus et luto plenus. Ueneris. id eſt libidinis. Foedus id eſt turpis et quandoq̨ crudelis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Et cum mortifero crimine culpa ſequi
Segnities ⁊ ſomnus iners tactuſqꝫ nefandi
Nequicie mollis luxus. inanis honos
Eumenidum victe facies ⁊ flumina auerni
Deniqꝫ preſigui preteriere nota
Omne nefas claro premiſſa eſt preda triūpho
Ne tibi ſis virgo glorificanda more
Auricremis abſcede focis. ariſqꝫ relictis
Virgineo prodi conſpicienda choro
Ipſa ſed eoo victrix iam tollitur axe
Victriceſqꝫ premit laurea parta comas
Inſtita virgineas abſcondit candida plantas
Perradiat niueos plurima ſtella ſinus
Non aliuſquiſq̃ꝫ decuit me iudice cultus
Iudicium candor virginitatis habet
Ite licet ſoline vrã eſt quoqꝫ phama miniſtre
Carpite communis premia militie
Conſortes meriti collegaqꝫ turba fuiſtis
Sit tua tam claris gloria militibus
Ite coronate victricia tempora lauro
Dextra gerat palmam concuciatqꝫ manus
Proxīa progreſſo fuerit manus iſta triūpho
Carmine virgineum teſtificata decus
Succedat numeroſa cohors pompāqꝫ ſeq̄t
Qui cunqꝫ eſt nullos paſſa puella toros
Adſit ⁊ a ſolimis virgo digreſſa ciliſcis
Abſit ab irriguis vallibus hierici:
Accolit ⁊ que te fluuio iordanis ameno
Prefortunati conſcia nympha vadi
Si qua tenet diras famoſi aſphaltitis vndas
Callirhoen medicam geneſaramqꝫ bibit

Segnis piger. ſegnici-es pigricia. Nequicia ē luxuria. i. abuſio vel ſuperfluitas rerum que et luxus dr. Eumenides dicūtur infernales furie ſcilicꝫ alecto megea. tiſiphone. Preſignis. i. inſignis vel ſignatus Nota eſt ſignum. Prodi. i. procede a prodio is Eoo axe. id eſt orietali curru Laurea. i. corona de lauro Parta promerita Inſtita eſt tenuis faſcia. Ponitur pro ſtola. i. longa veſte muliebri q̄ a illi in feri⁹ aſſuit̄ iſtita Hor. Quaꝝ ſubſuta talos tegit inſtita veſte Solime. id eſt hieroſolimitane. Carpite id eſt capite. Collega eſt ſoci⁹ in honore Coronata tē pora. id eſt habentes capita coronata lauro Palma eſt arbor orientalis dactylos ferens et ſ̄cat victoriam. Danus id eſt multitudo Paſſa nullos toros id eſt incorrupta. Solymis ciliſcis. quia iuxta ciliciam eſt quedā vrbs que etiam ſolyme dicit̄. Ciliſcus eſt adiectiuum factum a nomine cilicia. Hierico vel hiericos eſt vrbs paleſtine. Irriguus dicitur irrigatus ⁊ humidus. Iordanis eſt amenus fluuius galilee. Prefortunati vadi. id eſt valde fortunate aque. Nympha eſt puella vel dea minor. Aſphaltites eſt lacus iudee in quo nil gignitur preter bitumen. alio nomine mare mortuum vbi olim fuerunt vrbes zodomorum cœlitus exuſte propter grandia peccata Si qua ſcilicet virgo tenet id eſt habitat. Callirhoe eſt fons ſaluber in iudea. Geneſara eſt lacus galilee qui ⁊ mare tiberiadis dr.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Tharicien quecũqꝫ colit tenamqꝫ eſebonqꝫ
 Et te ſamario condita lydda ſolo
Intactas huc tãna maꝰ huc mittat idume
 At bedoros quicquid virginitatis habet
Nec ſit gaza more raphie properate puelle
 Protinꝰ ⁊ luſam linquite ⁊ epiceron
Vos nihil heſſenis fas eſt huc mittere nuſqꝫ
 Palmiferis errat femina veſtra locis
Nec ſtimulat laſciua venꝰ ſobolis ve cupido
 Sed ſobolis preſtat conuena turba vicez
Incola non deſit caſi quē lumina phebi
 Cernere naſcentis nocte ſilente volunt
Huc coeat galilea phalanx betheleiaqꝫ turba
 Queqꝫ colunt piares ardua ſaxa manus
At vos municipes neu liquite veſtra puelle
 Moenia. ſacrificis ſed date tura focis
Ne mora ſit rebꝫ victricia ſigna ꝓpinquãt
 Ipſa triumphatrix gloria veſtra venit
Ite ⁊ victrici linguis animiſqꝫ fauete
 Reddite tam clare premia militie
Cingite mox letam velis ⁊ frondibꝫ vrbem
 Gaudeat ignota relligione dies
Clamet io vulgus repetitis vocibꝫ. ipſi
 Seqꝫ ſciant nunqꝫ plus meruiſſe lares

De cauſis dñice annunciationis Elegia decima

Iuſticie moderare tue gladiũ remitte
 Juſtus es atqꝫ idem crederis eſſe pius
Parce ſatis luimus miſerãde crimina culpe
 Poſtera progenies inſcia turba ſumus
Reſpice poſſeſſum ſtigijs predonibus orbem
 Deſinat antiquum perdere cuncta nefas

Tharicie ē oppidũ galilee ꝓpe iordanez. Thena. eſebos. lydda. tãna. idume. bedoros ſũt oppida in iudea. Gaza et raphus ſunt vrbes paleſtine Luſa oppidũ iudee alio nomīe bethel. Epiceroz oppidũ iudee Heſſeni erant q̄dam religioſi in iudea cõmuniter ⁊ caſte viuẽtes in ſolitudine ſine foemīs ⁊ ſine pecunia ſocij palmarum Conuena .i. cõueniens populus. Coeat. id eſt cõueniat Caſius eſt mons altus ſyrie prope ſeleuciam. cuius excelſa altitudo quarta vigilia orientem ꝑ tenebras ſolem aſpicit vt auctor ē plinius Galilea eſt ꝑs iudee cõiuncta ſyrie hic ponitur adiectiue. Betheleia turba .i. de bethleem. Piare eſt vrbs ſyrie alio nomine ſeleucia. licet apud Plinium legatur pieria. Puelle municipes. id eſt conciues marie ſcilicet de nazareth Sacrificis focis id eſt altaribus in quibus ſacrificia fiunt. Ipſa triumphatrix. id eſt maria. que ē veſtra gloria. Fauete linguis et animis. erant verba ſacerdotis olim tempore ſacrificij. vt quiſqꝫ vel taceret vel bene oraret et cogitaret. Reddite ſcꝫ marie. Io eſt vox letantium Lares id eſt dij vel altaria. Iuſticie. ⁊c. Tota hec elegia eſt oratio ſanctoꝝ patrũ vt deus incanetur ⁊ hīeom liberet. Moderare id eſt parce vel contine tuam iuſticiam Antiquum nefas id eſt peccatum adeprędere id eſt damnare.

Numen in immẽſum p̄mi colere parentes
Supplicij immẽſus debuit eſſe tenor
Sed tua te pietas flectat generator olympi
Penarum exhauſtum credimus eſſe nimis
Te celum te terra rogat te pontus ⁊ ether
Muſcoſi fontes perſpicuiqȝ lacus
Ad te ſtagna ſoli ſinuoſaqȝ flumina clamãt
Clamat ab immẽſis cedua ſilua iugis
Indomiti colles poſſeſſaqȝ rura coloni
Seu rigeat bruma ſeu modo vernet ager
Te volucres piſceſqȝ orãt te grandia cete
Quadrupedũqȝ greges omnigenũqȝ pec⁹
Quicquid in humanũ p̄tiſti cõditor vſum
Immemorem domini te vetat eſſe ſui
Cui ſpectãda olim numerãdaqȝ ſidera celi
Cui data terrarum machina tota poli
Cui quoqȝ debuerãt animãtia cũcta teneri
Tartareo merſus ſub phlegethõte iacet
Illa tibi aſſimilis ſpẽs iacet obruta flãmis
Auctoris mũdo nuncia forma ſui
Humanũ miſerata genus te cũcta p̄cantur
Neqȝ rogant populi contrahe fata tui
Hoc rogat eliſijs clamor repetitus ab aruis
Quid veteres tantũ cõmeruere patres
Vt ſileam fauces cõtuſaqȝ pectora guſtu
In medio phama eſt indoluiſſe virum
Suppliciũ doluiſſe tamẽ penamqȝ gennem
Cõminuit. tanti penituiſſe fuit
Te vocat ille ſenex oppreſſe conditor arce
Qui niſi biſdena ceſſit olympiade
Te moyſi ſpectata fides: atqȝ impigra fr̃is
Imperia ⁊ ſancte p̄mia militie

Primi parentes coiere id eſt conueneruͤt in immenſum numen. id eſt contra deum. Tenor id eſt continuatio vel modus. Exhauſtum id eſt acceptum. Muſcus eſt viridis lanugo in locis humidis vt in foueis et circum arbores. Inde muſcoſus. Lacus eſt ampla aqua teutonice eyn meer. Cedua ſilua ẽ que ceditur vł ex qua ceduntur ligna. Colonus qui terarm colit. Bruma eſt medium hiemis ſcȝ cum dies eſt breuiſſimus. Seu id eſt ſiue. Cete dicuntur om̃es grandes piſces. Cetarij qui magnos piſces capiunt aut vendunt. Omnigenum .i. oı̃s generis. Sui domini id ẽ homı̃s. Cui ſcȝ homi. ⁊ eſt ordo. Ille iacet merſus ſub tartareo phlegethõte cui ſidera cœli ſunt data ſpectanda. Illa ſpecies ſcȝ humana. Obruta flãmis id eſt damnata inferno. Forma nũcia mũdo ſui auctoris .i. humanitas ad imaginẽ dei facta. Contrahe fata id ẽ minue miſerias. Elyſiũ dicitur limbus inferni in quo ſancti patres erant. Commereri eſt malum mereri. vt ait Donatus. Errant vero qui demereri dicunt in eo ſenſu. Virum id eſt adam. In medio guſtu. id eſt cum pomum adhuc haberet in ore. Fauces ⁊ pectora ade contuſa id eſt percuſſa p̄ dolore ⁊ Ille ſenex. id eſt noe. Olympias eſt tempus quinqȝ annorum. Biſdena olympiade id eſt poſt centum annos quibus noe edificauit arcã ceſſit ſcȝ diluuio. ⁊ intrauit arcam cum ſuis. Fratris ſcȝ aaron qui frater moyſi fuit p̄mus ſacerdos legalis. Militie. id eſt miniſterij diuini.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Te patris obſequium meditātis funera nati
Quo caſura magis victima grata foret
Te quoqꝫ longeui mitiſſima fata parentis
Unde per illuſtres exiluere tribus
Te pietas nati fratrum quem turba podit
Fatidiciqꝫ rogant ſobria plectra ſenis
Clamat idumei templi molitor ⁊ arę
At qui nos docuit triſtia fata pati
Uirtutū nūeroſa cohors tibi deniqꝫ ab imis
Sedibus extenſas tollit. in aſtra manus
Promiſſam ſobolē poſcunt pignuſqꝫ ſalutis
Omnia ⁊ aduentus tempora lęta ſui
Tu natū demitte polo ſator alme. repta eſt
Fertilis ⁊ tanto ſemine digna ſeges

De vi catholice fidei aduerſ⁹ veteres cęli pſcutores Elegia. xiij

Strox potuiſſe nouos dep̄ędere curſus
Ueſtra parethonij eſt gl'a magna viri
Jtelicet radio partam p̄tendite palmam
Sitqꝫ perenne decus. ſitqꝫ pennis honor
Celorum ſeruare vices docuiſtis ⁊ aſtra
Quod monſtraſtis iter poſtera turba terit
Paulatim vaſti vobis auctoribus ipſa
Jnnotuit moles irrequieta poli
Utqꝫ hęc biſſenis totidemqꝫ fugacib⁹ horis
Uertatur tacita lubricitate ſemel
Continuo errantis lunę ſoliſqꝫ labores
Cognita ⁊ obliqui ſemita zodiaci
Jnqꝫ duodenas abijt diſcreta figuras
Zona vagaturis peruia ſideribus
Nox quib⁹ inter ſe ſpacijs ea ſidera diſtent
Septenoſqꝫ fuit diſcere cura tonos

Patris obſequium id ē obedientia abrahę pa/rati vnicum filium deo offerre Longeui parentis id eſt iacob patriarchę qui ⁊ iſrahel dicitur ⁊ habuit .xij. filios vn̄ orti ſunt xij. tribus iſrl' Nati id eſt ioſeph filij iacob quem ſui frēs ex odio vendiderunt Plectra fatidici ſenis id ē carmīa ꝓphetę dauid Molitor templi. id eſt ſalo/mon At qui id eſt iob exemplar eximium patiētię Uirtutum. i. bonoꝝ hominum Ab imis ſe/dibus. i. ab inferis. Sobolem. i. filium dei Demittere eſt deorſuz mittere Sator eſt pater. Seges. i terra. ſcz ꝟgo maria Tāto ſemīe id ē chriſto Parethoniū ē vrbs in ęgypto. vn̄ pa/rethonius a um. i. ęgyptius. Jn ęgypto maxi/mi fuerunt aſtronomi quos hic alloquitur poeta. Nouos id eſt mirabiles Radius eſt virga qua aſtronomi ⁊ geometrę vtuntur. Seruare. i. id eſt obſeruare ⁊ notare. Jter ideſt ſcientiam moles eſt magnitudo Jrrequieta id eſt inquieta et mobilis Hec. ſcz moles poli. Biſſenis ⁊ totidem horis. i. xxiiij. horis Lubricitate id ē mobilitate Sol ⁊ Luna habent curſum contrariū motui firmamenti. vnde laborare dicunt. Luna aūt vagum ⁊ varium habet curſum. zodiacus eſt celeſtis circulus in quo ſunt duode/cim ſigna ſcz aries taurus ⁊c. zona grece ē cingulū. Figuras. i. ſigna cęleſtia. Ea ſydera. i. planetę quę ſingulę ſuo motu dicunt facere ſingulos tonos.

Quo nō lete ſenex tu te ſaturne receptes
  Quo iouis idei proſpera ſtella micet
Ut gelido mars mixtus auo ꝑ vitrica regna
  Temperet affinem mitificetqꝫ iouem
Ut gemina verſere domo tu bellice. monſtri
  Terga cleonei non niſi phebus amet
Hinc veneris notuere lares dubijqꝫ meatus
  Lux quoqꝫ phebeis emula luminibus
Quo facunde loco mediteris fata reptum eſt
  Cylleni ꝛ pheben quod iuuet hoſpitium
Preterea ignotū ne quid mortalibus eſſet
  Scrutata eſt gemios improba cura polos
Deprenditqꝫ pari curſu per climata labi
  Diſſimiliqꝫ tamen ſidera curriculo
Iſi hyadas pliadaſqꝫ notat creſſamqꝫ nitētē
  Quā teneat celi piſcis vterqꝫ plagam
Qua regione poli ſpacietur lubricus anguis
  Quo ſitus arctophylax quo cynoſura loco
Nec ſuperas reſeraſſe fores cōtenta quieuit
  Mens hominū nixa eſt vlteriora ſequi
Defectus hic phebe tuos p̄dicere grāijs
  Ante diem latio nititur ille ſuo
Unde imbres mixtiqꝫ ruāt cū grādine nimbi
  Hauriat vnde ſuas cōcolor arquus aq̄s
Quid tā dira micēt turbātes regna comete
  Unde micent ſubite bolides vnde faces
Atque tā denſe iaculent fulmina nubes
  Fulmina quid poſſet elicuiſſe polo
Quid boreas zephiri qꝫ ferāt q̇d ve auſter ꝛ eu
  Quis pluuius terris q̇s ve ſerenus eāt (ri

Idei .i. cretēſis. Nā iup piter in creta regnauit. Gelido auo .i. ſaturno. Per vitrica regna .i. per ſpherā iouis q̄ ē vitricꝯ martis Ut tu bellice .i. mars .verſeris gemina domo .nā ſigna zodiaci ſunt domus planetaruꝫ Mars aūt hꝫ duas domos q̄ ſunt aries ꝛ ſcorpio. Sol vo vnā hꝫ domū ſcꝫ leonē .q̇. vocatur mōſtrum cleoneū. Naꝫ cleone eſt vrbs arcadie circa quā hercules occi/dit leonē q̇ trāſlatus dr in cœleſte ſignū. Lares id ē domus veneris ſunt libra ꝛ taurus hꝫ qꝫ ve/nus dubios meatus .qꝛ mane p̄cedit ſolē ꝛ dr lucifer. veſpe ſeq̇tur ſolē ꝛ vocatur heſperus. Lux ſcꝫ veneris ē emula phœbeis lumib9 .i. ſeq̇tur ſolē. Cyllenius dr mercu/rius a cylleno monte arcadie. Hoſpitium phœbes .i. lune eſt cācer Poli ſunt duo axes cœli q̄/rū alter in ſeptentrione dr arcticus q̇ ſꝑ videtur alter in meridie antar/cticus q̇ nō videt Clima id eſt regio Curriculo .i. curſu Hyades ſunt q̇nqꝫ ſtelle in capite tauri. Pliades ſunt ſeptē ſtelle in humero tauri alio noīe ꝟgilie Creſſa dr fœia cretēſis. hic ſignificat ſidus q̄d corona dr. Piſces ſunt cœleſte ſignū Plagā .i. regionē. Anguis eſt hic ſidus. Arctophylax ē ſtella iuxta plauſtꝝ alio noīe bootes. Cynoſura vrſ̄. Nimb9 ē uen/tus. Comete ſunt ſtelle crinite q̄ malum portēdere dicūtur. Dira .i. dire. nomē ꝑ aduerbio. Bolis grece iaculū ſignificat Unū bolides ꝛ faces dicuntur ignee im/preſſiones decidētes. Eurus ē ventus orientalis .zephyrus occidentalis. Auſter meridionalis. Boreas ſeptētrionalis. Quis vētus erat pluuius. id eſt pluuialis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Anaxagoras philoſo/phus legitur predixiſſe lapides certo tempore caſuros e ſole. ⁊ ita fac/tum eſſe. O fœlices mē/tes capaces cœli rerumqꝫ. id eſt rerum cœleſti/um. Eſt enim endiadis. Peruentum eſt ſcilicet a vobis Recluſi. i. aper/ti. Aui id eſt o priſci a/ſtronomi. Speculę. id ē ſpeculationes aſtrorum Pharię rudes id eſt ra/dij vel virgę aſtronomi/cę Pharius dicitur ęgy/ptius. Rudis ſubſtan/tiuū eſt virga vel ſtipes Fuit tanti. id eſt tam p̄/cioſa ſcilicet ſcrutari ſe/creta poli ⁊c̄. Sedes be/atas. id eſt locum beati/tudinis quem philoſo/phi nequiuerunt intelli/gere. Throni ſunt ſedi/lia. hic ſignificat ange/los qui dicuntur ſedes dei. Species. id eſt diui/na eſſentia. Lux id eſt ſpiritus ſanctus. Se/queſter eſt mediator et pacificator. Ecquis ſig/nificat ecce quis. Plau/tus. Ecquis hoc aperit oſtium. Qua ſcilicꝫ die Quis rogo. ordo eſt.

Rogo quis nouit men/tem conſenſus ſcilicꝫ di/uini. Non homo ſcilicꝫ nouit hoc. Hęc ſcilicet fides Diſcere ſcilicet ſci/re. Penetrale vel pene/tral eſt ſecretus locus. Recludo eſt aperio. Virgilius. Ipſe iubebatur triſtes re/cludere portas. Pharię mentes id eſt aſtronomi. Pharius dicitur ęgyptius. a pharos inſula ęgypti. Curę procaces id eſt ſtudia improba.

Caſuros lapides cęlo ceciniſſe vetuſtas
Creditur o mira cognitione viri
Fęlices cęli mentes rerumqꝫ capaces
Durat adhuc veſter quē peperiſtis honos
Peruentū ad limen cęli eſt poſteſqꝫ recluſi
Altius attolli non potuiſtis aui
Nō ſpeculę pharięqꝫ rudes numeiqꝫ ſeq̄ces
Nullaqꝫ adhuc tanti ſedula cura fuit
Scrutari ſecreta poli ſedeſqꝫ beatas
Et quę ſuſtineant pondera grata throni
Vna quidem ſpecies ternis diſcretā figuris
Hic pater hic natus lux ſequeſtraqꝫ ſedet
Trinus ⁊ vnus amor trina ē atqꝫ vna ptās
Hic deus atqꝫ ille eſt tercia forma deus
Ecquis vbi illa aderat mūdo ꝓmiſſa p̄canti
Fęlices inter ſemper habenda dies
Qua noua progenies mitti debebat olympo
Progenies noſtrum ſoluere miſſa nefas
Quis rogo conſenſus mentē ter rite verendi
Verbaqꝫ mirandi mutua conſilij
Deniqꝫ quis nouit ſolij decreta ſuperni
Nō homo ſed tantū relligioſa fides
Affuit hęc teſtis: viditqꝫ hęc vna quod ipſi
Diſcere cęleſtes vix meruere chori
Hęc eadem nobis cęli penetrale recluſit
Traxit ⁊ in ſuperas pectora noſtra domos
Cedite iam pharię mētes curęqꝫ procaces
Quod canimus veſtra ſedulitate caret
Nō radij nūc ſi qua latent nō aſtra recludent
Sed mihi ſcā comes duxqꝫ futura fides

Ad diuā gratiarū virginem. Elegia. xiiij.

Patris veneranda parẽs o filia nati
Sidus ⁊ aſtriferi ianua ſancta poli
Accipe diua pij nõ impia munera vatis
Laudib⁹ immixtas accipe diua preces
Añ thronũ nati ſupplex tu crimina mundi
Diluis ⁊ mundo pandis ad aſtra gradum
Iram ſepe tuę lachrymę flexere tonantis
Sępe minas lachrymę cõminuere tuę
Humanũ fortaſſe genus perijſſet ⁊ orbis
Et potuit rurſus mergere cuncta chaos
Maternę ni rite ꝓces natiq; patriſq;
Fregeſſent iuſti fulmina iudicij
Per te tuta quies ꝑ te ſunt ocia terris
Preſſa iacent merito bella nefanda tuo
Te duce tuta ratis tumido volat ęq̃re. tutum
Quilibet orbe vagus te duce carpit iter
Tu pia ꝟgo facis ꝙ dat ſua munera cęlum
Supplicibus ſola es portus ⁊ aura reis
Preſidiũ lapſis ſola es lux vnica cęcis
Quodq; datis fruimur tu pia virgo facis
Humanum tutare genus lux alma tuamq;
Perge ꝓcor ſobolem cõciliare tuis
In primiſq; pios hęc ꝑuula tecta penates
Deuotoſq; tibi protege diua lares
Preſide te pueri valeãt iuueneſq; ſeneſq;
Et cum virginib⁹ turba pudica nurus
Arborib⁹ felix: felix ſit frugibus annus
Sitq; ferax tellus omnigenũ q; pecus
Pax ⁊ lęta tuos foueat concordia ciues
Inq; vicem populus ſeq; ſenatus ament
Qua tibi ſponte pius ceſſit geruaſius edem

O patris ⁊c̃. Chriſtus in deitate ſua ẽ pater marię cũ deus ſit pr̃ omniũ. ſed in humanitate ſua chriſtus eſt filius marię. Ergo maria eſt mater patris ſui ⁊ filia filij ſui ſcd̃m diuerſũ reſpectum. Diluo id eſt purgo aut lauo. vnde et vinum dilutum dicitur quod eſt aqua mixtum Tonans dicitur deus qui eſt auctor tonitrui. Chaos dicitur omniũ rerum confuſa materia Ouidius. Ante mare ⁊ tellus ⁊ quod tegit omnia cœlum. Vnus erat toto naturę vult⁹ in orbe. Quem dixere chaos rudis indigeſtaq; moles ⁊c̃. Ni id eſt niſi Fulmina id eſt horrorez vł vindictam. Ratis proprie eſt connexio lignorum quę ꝑ aquam trahuntur Sed ponitur ſępe pro naui Carpit iter tutum id eſt proficiſcit̃ tute. Aura id eſt fauor vel fautrix. Tutor aris id eſt defendo. ⁊ eſt frequentatiuum a tueor. Nam tuto non legitur niſi apud antiquiſſimos Sobolem id eſt filium Cõciliare eſt facere propicium. Tuis ſcz famulis. Penates ⁊ lares hic intellige domos oppidi cuiuſdam in quo dedicatum erat recenter templum marię quod ante fuerat ſancti Geruaſij. Ferax id eſt fertilis quaſi ferens fruges. Omnigenus a um. id eſt omnis generis. Inq; vicem. hic eſt tmeſis quia vna dictio diuiditur cauſa metri. Senatus eſt qui vulgo dicitur conſilium id eſt ordo ſenatorum. Geruaſius ceſſit tibi edem. id eſt templum ſuum tibi conceſſit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Immodicus id eſt ma
gnus ⁊ non modicus.
Rata id ē firma ⁊ effi/
cacia. Facies id eſt ſup/
ficies. Cariosus. id ē ple
nus carie vel antiquus
et putridus. Nam cari/
es ē coꝛruptō ligni. Spi
rabunt. i. redolebunt.
Exoluent. i. liberabunt
Hęc manēt te. i. futura
ſunt tibi
¶ Super āgelicos cho
ros. i. pluſquam angeli.
Niueas. i. albas. Tu ni
ueas formoſa roſas. tu
candida vincis Vincis
aſtra tuo vultu. i. vult⁹
tuus ē clarioꝛ aſtris. Co
lumbella ē parua colū/
ba Nam a columba fit
columbula. inde colum
bella. Menda ē macu/
la. Jñ mendoſus ⁊ emē
dare Sybillas. vide cir
ca principiū prime ele
gię Diuus dicitur deus
vel ſanctus Diua ē dea
vel ſancta. Conferri. i.
comparari Pręcipua. i.
ſingulari vel maxima.
Dictu mirabile eſt pa/
renthesis id ē interpoſi
tio. Intemerata id ē in
uiolata. Noſtra caro id
eſt humana natura Cō
ciliata id eſt coniuncta
vel placata. Meritis
ita fœmina fulges. eſt
parenthesis. Detrahit
id eſt tollit. Inexhau/
ſtam. id eſt nimiam. J/
mus ad ⁊c. Nos imus
ad ęthereas ſedes te in/
terprete id eſt mediatri
ce vel aduocata. Pate/
ſcit. id eſt patet vel apertum eſt. Hoꝛremus id eſt timemus.

Incolis immodica relligione locum
Facrata vota pij vatis regina p̄ceſqȝ
Proqȝ rudi nitidū te penetrale manet
Nō lapis ē mox marmoꝛ erit ſplēdebit: ⁊ au/
Hęc tēpli facies quę carioſa tibi eſt (ro
Centum ture pio ſertiſqȝ recentibus arę
Spirabunt tepidis quęqȝ operata focis
Exoluent populi ſeqȝ hęc ad limina votis
Suſpendentqȝ tuo grandia dona tholo
Hęc te diua manent maioraqȝ p̄mia ſed tu
Sepius huc adſis rite vocanda tuis
¶ Et ſic eſt finis huius libri

Gregorii Tipher

ni hymnus in virginem dei matrem

Virgo decus celi v̄go ſciſſima v̄go (ros
Quę ſup āgelicos es veneranda cho
Tu niueas formoſa roſas tu candida vincis
Lilia: tu vultu vincis ⁊ aſtra tuo
Pura columbellę ſimilis quā lactea veſtit
Penna: nec in toto coꝛpoꝛe menda ſedet
Quas tu nō longe p̄cedis virgo ſybillas
Quę tibi conferri deniqȝ diua poteſt
Tu mater dilecta dei: tu ſpōſa vocaris
Pręcipua tm̄ virginitate places
Que licet ēdideris (dictu mirabile) chꝛiſtum
Attamen vt fueras intemerata manes
Per te nrā caro (meritis ita fęmina fulges)
Eſt immoꝛtali conciliata deo
Tu ſacrum templū tu fons vberrimus ille es
Cuius inexhauſtā detrahit vnda ſitim
Imus ad ęthereas te nos interp̄te ſedes
In celum p te virgo pateſcit iter
Auxilio regina tuo nō vllius arma
Nullius hoꝛremus te vigilante minas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Tu clypeus: tu thorax: tu mortalibus vnum
Preſidium miſeris perfugiumqꝫ pates
Quũ malus aſſidue mortales raptor oberret
Eſuriens pauidas vt lupus ambit oues
Tu facis inſidias eius vincamus ⁊ artes
Tu rapido tutos a phlegethonte facis
Tu ꝓcibus ſupplex nunq̃ꝫ ceſſantibus oras
Ut nati fiat mollior ira tui
Ni facias adeo paſſim creuere nocentes
Funditus humanũ deleat ille genus
Tu pia ſperantes in te nõ deſeris vnq̃ꝫ
Tu vacuas clemẽs nõ ſinis eſſe ꝓces
Tu das optatam languenti ſepe ſalutem
Eripis e duro carcere ſepe reum
Reuocat in partu mulier te miles eandem
Subuenias querulo ſautius ore rogat
Sepe procelloſo iactatis equore nautis
Dirigis in portum ſtella ſerena ratem
Erigis afflictos egris ſolacia prebes
Sepe venis terra ſepe vocata mari
Tu morbos duramqꝫ famẽ bellũqꝫ coerces
Exigis a terris peſtis ⁊ omne genus
Hinc uotiua tuis ponũtur munera templis
Que ſita ſunt virgo millia multa tibi
Nemo ꝑ hec tutus ſine te deſerta viator
Nemo ꝑ hoc pelagus te ſine ſoſpes erit
Et quoniam claudis portas ⁊ pãdis olympi
Et quia tu talis. ⁊ quia tanta potes
Fer ꝓcor auxiliũ virgo ſanctiſſima nobis
Et ſeruatricem porrige queſo manum
Illiſa eſt ſcopulis ⁊ fundo impacta carina
Nec ſine te nauis currere noſtra poteſt
Nam niſi ꝓ ſolita tu nos pietate miſellos
Foueris: ad cuius confugiemus opem?

Thorax grece pect⁹ dr Eſt etiã tegimentũ munimẽ pectoris. Perfugium.i.rfugiũ Raptor .i. diabol⁹. Oberret.i.circũ erret. Ambit.i. circuit Ei⁹.ſ.raptoris Artes id ẽ aſtutias. Phlegetõ eſt poetice fluui⁹ infernalis ardentib⁹ aqͥs Mollior.i.mior Ni facias.i. niſi ores ꝓ nob Fundit⁹ id ẽ oĩno qͣſi vſqꝫ ad fundũ. Uacuas.i.ſine effcũ Querulus a um.i.q̃relas faciẽs. Saucius dr vulnerat⁹ Procella ẽ repẽtinus ⁊ vehemẽs flatus ab alto prouenjens Hic ꝓcelloſus.i. turbulẽtus ⁊ vẽtoſus. Erigis .i. leuas Afflictos.i.proſtratos vł ꝑcuſſos Coerceo vł coherceo ẽ id qꝺ cõpeſco vł cogo. Exigo qñqꝫ ẽt ago. qñqꝫ poſco qñqꝫ expello. Plautus. Mulier exegit vix a ſe Ita ⁊ hic. Uotiuus.i. voto ꝓmiſſus. Deſerta et pelagus hic ẽcãt mũdũ. Te ſine.i.ſine te Pãdis.i.apis. Talis.i.ita clemẽs ⁊ pia. Carina ẽ nauis Illidere ẽ vi impellere Scopuli ſunt ſaxa marina Impacta fũdo.i.coacta ad fundũ.i. profundũ aque Miſellos.i.miſeros. Foueris id eſt iuueris.

¶ Elegie pulcherrime de dña noſtra feliciter deſinũt
Anno domini. M.cccc.xviij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 62